

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 35 / III Legislatura / Tercer període

Dimarts, 27 de juny de 1989

Presidència del Molt Honorable
Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió Plenària núm. 32

Sessió Plenària núm. 33,
primera reunió

SUMARI

Sessió plenària núm. 32

La sessió s'obre a un quart de cinc de la tarda i tres minuts.

Atès el caràcter de secreta d'aquesta, no se'n fa la transcripció (p. 1673).

Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre incompatibilitats (Punt primer de l'ordre del dia.)

El Ple estableix la situació de compatibilitat dels Diputats I. Sr. José González Navas (S) i I. Sr. Antoni Noguer i Carvellada (S) (p. 1673).

Liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al 1988 (Punt segon de l'ordre del dia.)

El Ple aprova la liquidació del Pressupost del Parlament corresponent a l'exercici de 1988 (p. 1673).

Nomenament dels Diputats Interventors per al període pressupostari de 1989 (Punt tercer de l'ordre del dia.)

El Ple nomena Diputats Interventors per al període pressupostari de 1989 l'I. Sr. Francesc Codina i Castillo (CiU), l'I. Sr. Xavier Guitart i Domènech (S) i la I. Sra. Rosa M. Fabián i Martínez (IC) (p. 1677).

La sessió s'aixeca a tres quarts de cinc de la tarda i deu minuts.

Sessió plenària núm. 33

La sessió s'obre a les cinc de la tarda i set minuts.

Modificació de l'ordre del dia

El M. H. Sr. President proposa una alteració de l'ordre del dia que afecta els punts 10 i 14, la qual és aprovada per assentiment (p. 1678).

Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de Concessió d'un Crèdit Extraordinari i de Suplement de Crèdit per a Operacions de Capital al Pressupost de 1989 i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple (Punt primer de l'ordre del dia.)

Presentació : H. Sr. Conseller d'Economia i Finances (p. 1679).

Esmenes a la totalitat

Esmena del G. p. Popular (núm. 1, de retorn)

Torn a favor : I. Sr. Curto (P) (p. 1680).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 2, de retorn)

Torn a favor : I. Sra. Fabián (IC) (p. 1682).

Esmena del G. Socialista (núm. 3, de retorn)

Torn a favor : I. Sr. Carnicer (S) (p. 1683).

Torn en contra conjunt : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 1685).

L'I. Sr. Curto (P) i l'I. Sr. Escudé (CiU) intervenen per contradiccions (p. 1688).

Posició dels grups no esmenants : I. Sr. Martín (M) (p. 1688) i H. Sr. Hortalà (ERC) (p. 1689).

Votació conjunta de les esmenes : rebutjades per 42 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 1690).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 66 vots a favor, 42 en contra i cap abstenció (p. 1690).

Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei de la Muntanya de Montserrat i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple (Punt segon de l'ordre del dia.)

Presentació : H. Sr. Conseller de Justícia (p. 1691).

Article 1

Esmena del G. Socialista (núm. 1, de modificació)

L'I. Sr. Dalmau (S) anuncia la retirada de les esmenes núms. 13, 14, 15, 16 i 17 (p. 1692).

Torn a favor : I. Sr. Dalmau (S), juntament amb les esmenes núms. 5 i 9 (p. 1692).

Torn en contra : I. Sr. Coll i Majó (CiU) (p. 1693).

Votació de l'esmena núm. 1 : aprovada per unanimitat (p. 1694).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 1694).

Article 2

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 2, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Riera i Gassiot (IC), juntament amb les esmenes núms. 3, 6, 7, 10 i 11 (p. 1694).

Torn en contra : I. Sr. Coll i Majó (CiU) (p. 1695).

L'I. Sr. Riera i Gassiot (S) anuncia la retirada de les esmenes núms. 2 i 6, i la retirada a favor d'esmenes transaccionals de les esmenes núms. 3 i 10 (p. 1696).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 1696).

Article 3

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 1696).

Article 4

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 3, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Votació de l'esmena transaccional a les esmenes núms. 3 i 4 : aprovada per 71 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció (p. 1696).

Esmena del G. Mixt (núm. 4, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Martín (M), juntament amb l'esmena núm. 8 (p. 1696).

L'I. Sr. Martín (M) n'anuncia la retirada (p. 1696).

Esmena del G. Socialista (núm. 5, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1).

Votació : rebutjada per 29 vots a favor, 64 en contra i 3 abstencions (p. 1696).

L'H. Sr. Hortalà (ERC) intervé per una qüestió tècnica (p. 1696).

L'I. Sr. Secretari Segon dona lectura al text transaccionat (p. 1696).

Votació del punt d) : aprovat per 67 vots a favor, 30 en contra i 3 abstencions (p. 1697).

Votació del punt e) : aprovat per 96 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció (p. 1697).

Votació dels altres punts : aprovats per unanimitat (p. 1697).

Articles 5, 6, 7 i 8

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 6, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Text del Dictamen

Votació : aprovats per unanimitat (p. 1697).

Articles 9, 10 i 11

Text del Dictamen

Votació : aprovats per unanimitat (p. 1697).

Article 12

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 7, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Votació : rebutjada per 33 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció (p. 1697).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 33 abstencions (p. 1697).

Article 13

Esmena del G. Mixt (núm. 8, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 4).

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a l'esmena transaccional a les esmenes núms. 8 i 10 (p. 1697).

L'I. Sr. Dalmau (S) i l'H. Sr. Hortalà (ERC) intervenen per una qüestió tècnica (p. 1697).

Votació de l'esmena transaccional

Votació del punt d) : aprovat per 67 vots a favor, 30 en contra i 3 abstencions (p. 1697).

Votació del punt e) : aprovat per 95 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció (p. 1697).

Votació dels altres punts : aprovats per unanimitat (p. 1697).

Esmena del G. Socialista (núm. 9, de modificació)

Decaiguda abans (esmena núm. 1).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 10, de modificació i d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Article 14

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 1697).

Article 15

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 11, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 2).

Votació : rebutjada per 39 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 1697).

L'H. Sr. Hortalà (ERC) i l'I. Sr. Curto (P) intervenen per una qüestió tècnica (p. 1697).

Text del Dictamen

Votació del punt a) : aprovat per 61 vots a favor, cap en contra i 35 abstencions (p. 1698).

Votació dels punts c) i e) : aprovats per 94 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció (p. 1698).

Votació dels altres punts : aprovats per unanimitat (p. 1698).

Articles 16, 17 i 18

Text del Dictamen

Votació : aprovats per unanimitat (p. 1698).

Article 19

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 12, d'addició)

Torn a favor : H. Sr. Hortalà (ERC), el qual tot seguit n'anuncia la retirada (p. 1698).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 12 : aprovada per unanimitat (p. 1698).

Articles 20 i 21

Disposicions Finals

Esmena del G. Socialista (núm. 13, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Article 22

Esmena del G. Socialista (núm. 14, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Esmena del G. Socialista (núm. 15, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Esmena del G. Socialista (núm. 16, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Articles 23 i 24

Esmena del G. Socialista (núm. 17, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Articles 25 i 26

Text del Dictamen

Votació : *aprovats per unanimitat (p. 1698).*

Exposició de Motius i Títol

Text del Dictamen

Votació : *aprovats per unanimitat (p. 1698).*

Explicació de vot : *I. Sra. Montserrat (P) (p. 1698), I. Sr. Coll i Majó (CiU) (p. 1699) i I. Sr. Dalmau (S) (p. 1699).*

La sessió se suspèn a les vuit del vespre i nou minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 32

La sessió s'obre a un quart de cinc de la tarda i tres minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i l'Oïdor de Comptes.

Al banc del Govern seu l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament.

Ordre del dia

1. *Debat i votació del Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre incompatibilitats.*
2. *Aprovació de la liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al 1988.*
3. *Nomenament de Diputats Interventors per al període pressupostari de 1989.*

**Dictamen de la Comissió
de l'Estatut dels Diputats
sobre incompatibilitats**

El Ple del Parlament, després d'estudiar el Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre la situació de compatibilitat o

d'incompatibilitat dels nous Diputats al Parlament de Catalunya, adopta la Resolució següent :

«D'acord amb la legislació vigent i amb les dades relatives a la professió i als càrrecs públics manifestats per les I. Sres. diputades i pels I. Srs. diputats d'acord amb l'article 4.2 del Reglament, el Ple del Parlament estableix la situació de compatibilitat dels Diputats I. Sr. José González i Navas i I. Sr. Antoni Noguer i Carvellada.»

**Liquidació del Pressupost del
Parlament corresponent al 1988**

El Ple del Parlament, després d'estudiar la liquidació del Pressupost del Parlament corresponent a l'exercici del 1988, que ha presentat la Comissió de Govern Interior, pren l'acord següent :

«D'acord amb l'article 46.2 tercer del Reglament, s'aprova la liquidació del Pressupost del Parlament de Catalunya corresponent a l'exercici del 1988, amb el detall que figura en l'annex.»

**ANNEX A LA LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST DEL PARLAMENT
CORRESPONENT A L'EXERCICI DEL 1988**

PARLAMENT DE CATALUNYA - EXERCICI DE 1988

<i>Partida / Títol</i>	<i>Pressupost</i>	<i>Autoritzat</i>	<i>Disposat</i>	<i>Ordenat</i>	<i>Pagat</i>	<i>Disponible</i>	<i>Disp.</i>
10001.000 Assignacions diputats	357.400.000	357.400.000	357.400.000	357.400.000	357.400.000		
12001.000 Retribucions bàsiques	199.555.646	198.245.462	198.245.462	198.245.462	198.245.462	1.310.184	0,65
12002.000 Retribucions complem.	37.648.974	33.811.137	33.811.137	33.811.137	33.811.137	3.837.837	10,19
13101.000 Retribucions bàsiques	4.300.000	3.911.222	3.911.222	3.911.222	3.911.222	388.778	9,04
14001.000 Retribucions bàsiques	1.000.000				1.000.000	100,00	
14201.000 Retribucions bàsiques	13.276.551	12.871.726	12.871.726	12.871.726	12.871.726	404.825	3,04
14301.000 Retribucions bàsiques	1.000.000					1.000.000	100,00
15001.000 Productivitat	1.000					1.000	100,00
15101.000 Gratificacions per s.	1.000					1.000	100,00
16001.000 Quotes Seguretat Soc.	49.000.000	49.000.000	49.000.000	45.200.000	45.200.000		
16002.000 Quotes MUFACE	1.300.000	1.300.000	1.300.000	1.277.225	1.277.225		
16003.000 Quotes MUNPAL	10.605.888	10.605.888	10.605.888	10.605.888	10.605.888		
16004.000 Altres règims de pre.	2.000.000	1.871.443	1.871.443	1.225.473	699.820	128.557	6,42
16006.000 Quotes Seguretat Soc.	63.000.000	63.000.000	63.000.000	63.000.000	63.000.000		
16102.000 Classes passives Dip.	800.000	800.000	800.000	654.044	654.044		
1. Remuneracions de personal	740.889.059	732.816.878	732.816.878	728.202.177	727.676.524	8.072.181	1,08

<i>Partida / Títol</i>	<i>Pressupost</i>	<i>Autoritzat</i>	<i>Disposat</i>	<i>Ordenat</i>	<i>Pagat</i>	<i>Disponible</i>	<i>Disp.</i>
20001.000 Lloguer de fotocop.	3.500.000	3.500.000	3.500.000	2.645.111	2.645.111		
20002.000 Lloguer d'altres béns	1.000.000	997.614	997.614	997.614	997.614	2.386	0,23
21001.000 Reparacions i conserv.	5.800.000	5.751.585	5.751.585	5.538.646	5.471.821	48.415	0,83
21002.000 Conserv. i manteniment	5.000.000	4.935.209	4.935.209	4.935.209	4.927.839	64.791	1,29
21004.000 Conserv. parc mòbil	1.500.000	1.499.755	1.499.755	1.491.210	1.426.056	245	0,01
21005.000 Conserv. equip At.	1.000.000	667.400	667.400	561.000	561.000	332.600	33,26
21006.000 Reparació i conserv.	500.000	475.997	475.997	475.997	475.997	24.003	4,80
21007.000 Conserv. altre mat.	1.300.000	1.112.955	1.112.955	1.112.955	1.104.622	187.045	14,38
22001.000 Material ordinari	8.800.000	8.793.566	8.793.566	7.420.182	7.038.393	6.434	0,07
22002.000 Mobiliari i equip	600.000	596.254	596.254	596.254	542.102	3.746	0,62
22101.000 Subministrament d'aigua	14.200.000	14.200.000	14.200.000	11.554.161	10.432.696		
22102.000 Carburants	1.800.000	1.647.530	1.647.530	1.647.530	1.417.538	152.470	8,47
22103.000 Vestuari	1.800.000	1.670.875	1.670.875	181.464	181.464	129.125	7,17
22104.000 Material informàtic	2.000.000	1.979.312	1.979.312	1.979.312	1.926.477	20.688	1,03
22105.000 Altres subministraments	4.000.000	3.481.937	3.481.937	3.293.273	2.995.156	518.063	12,95
22201.000 Comunicacions	8.500.000	8.500.000	8.500.000	8.132.744	7.057.217		
22301.000 Transports	400.000	396.506	396.506	396.506	396.506	3.494	0,87
22401.000 Assegurances	300.000	279.057	279.057	279.057	279.057	20.943	6,98
22601.000 Protocol	13.200.000	13.195.062	13.195.062	13.195.062	13.146.162	4.938	0,03
22701.000 Neteja	29.617.643	29.617.643	29.617.643	29.617.643	29.484.443		
22801.000 Estudis i treballs	100.000					100.000	100,00
22901.000 Biblioteca. Subsc.	4.500.000	4.443.723	4.443.723	4.443.723	4.361.783	56.277	1,25
22902.000 Publicacions oblig.	20.000.000	20.000.000	20.000.000	20.000.000	18.685.613		
22903.000 Publicacions volunt.	23.060.019	23.060.019	23.060.019	15.620.767	15.620.767		
22904.000 Servei Agències de N.	1.700.000	1.691.344	1.691.344	1.691.344	1.409.470	8.656	0,50
22905.000 Formació personal	1.300.000	1.051.490	1.051.490	1.051.490	965.656	248.510	19,11
22906.000 Servei bar-restaurant	4.000.000	4.000.000	4.000.000	4.000.000	4.000.000		
22907.000 Prestació serv. inf.	7.816.480	7.453.224	7.453.224	7.303.224	7.201.600	363.256	4,64
22908.000 Altres prestacions	5.321.071	5.296.796	4.847.295	4.650.665	24.275	0,45	
22909.000 Conveni Hospital Clínic	800.000	755.224	755.224	566.418	566.418	44.776	5,59
23001.000 Dietes locom. i trasllats	14.200.000	14.156.222	14.156.222	14.156.222	14.137.572	43.778	0,30
23002.000 Conveni amb RENFE	500.000	500.000	500.000	402.014	402.014		
23101.000 Indemnitzacions	300.000					300.000	100,00
23102.000 Indemnitzacions Dip.	217.460.688	216.349.104	216.349.104	216.349.104	216.349.104	1.111.584	0,51
24001.000 Dotacions per a serv.	250.000					250.000	100,00
2. Compra de béns corrents I	408.225.901	403.699.385	403.699.385	388.126.513	382.401.249	4.526.516	1,10
48101.000 Assignacions grups p.	296.693.248	288.676.411	288.676.411	288.676.411	288.676.411	8.016.837	2,70
4. Transferències corrents	296.693.248	288.676.411	288.676.411	288.676.411	288.676.411	8.016.837	2,70
61101.000 Obres de condicion.	46.182.808	45.399.230	45.399.230	40.824.376	40.101.636	783.578	1,69
62101.000 Microfilmació arxius	1.000.000	410.914	410.914	410.914	323.035	589.086	58,90
62201.000 Àudio-visuals d'arxiu	500.000					500.000	100,00
62301.000 Adquisició de vehicles	11.000.000	10.866.075	10.866.075	10.355.847	10.355.847	133.925	1,21
62401.000 Altra maquinària	3.000.000	2.976.322	2.976.322	2.976.322	2.976.322	23.678	0,78
64101.000 Adquisició de mobiliari	15.000.000	13.291.705	13.291.705	11.105.691	11.105.691	1.708.295	11,38

<i>Partida / Títol</i>	<i>Pressupost</i>	<i>Autoritzat</i>	<i>Disposat</i>	<i>Ordenat</i>	<i>Pagat</i>	<i>Disponible</i>	<i>Disp.</i>
65101.000 Ampliació sistema inf.	4.833.360	3.710.757	3.710.757	2.976.960	2.976.960	1.122.603	23,22
67101.000 Adquisició de llibres	6.000.000	4.763.377	4.763.377	4.763.377	4.491.237	1.236.623	20,61
6. Inversions reals	87.516.168	81.418.380	81.418.380	73.413.487	72.330.728	6.097.788	6,96
Totals Exercici 1988	1.533.324.376	1.506.611.054	1.506.611.054	1.478.418.588	1.471.084.912	26.713.322	1,74

SÍNDIC DE GREUGES - EXERCICI DE 1988

<i>Partida / Títol</i>	<i>Pressupost</i>	<i>Autoritzat</i>	<i>Disposat</i>	<i>Ordenat</i>	<i>Pagat</i>	<i>Disponible</i>	<i>Disp.</i>
10011.000 Retribucions bàsiques	10.701.871	10.701.249	10.701.249	10.701.249	10.701.249	622	
10012.000 Retribucions complem.	12.217.564	8.142.145	8.142.145	8.142.145	8.142.145	4.075.419	33,35
13111.000 Retribucions bàsiques							100,00
13112.000 Retribucions complem.							100,00
14211.000 Retribucions bàsiques	41.796.568	41.180.568	41.180.568	41.180.568	41.180.568	616.000	1,47
14212.000 Altres remuneracions	13.171.253	6.384.549	6.384.549	6.384.549	6.384.549	6.786.704	51,52
14311.000 Retribucions bàsiques							100,00
15011.000 Productivitat							100,00
15111.000 Gratificacions per s.							100,00
16011.000 Quotes Seguretat Soc.	11.037.942	11.037.942	11.037.942	11.037.942	11.037.942		
16013.000 Quotes MUNPAL	1.648.397	1.648.068	1.648.068	1.648.068	1.648.068	329	0,01
16113.000 Altres indemnitzacions							100,00
1. Remuneracions de personal	90.573.595	79.094.521	79.094.521	79.094.521	79.094.521	11.479.074	12,67
20011.000 Lloguers de béns mobles							100,00
20111.000 Lloguers de béns immob.	2.318.632	2.318.632	2.318.632	2.318.632	2.318.632		
21011.000 Despeses manteniment	2.770.805	2.768.733	2.768.733	2.768.733	2.768.733	2.072	0,07
22011.000 Material d'oficina	1.356.762	1.356.562	1.356.562	1.356.562	1.321.282	200	0,01
22111.000 Subministraments	3.550.661	3.278.166	3.278.166	3.278.166	3.074.645	272.495	7,67
22211.000 Comunicacions	2.103.079	1.889.808	1.889.808	1.889.808	1.889.808	213.271	10,14
22311.000 Transports	835.000	834.138	834.138	834.138	834.138	862	0,10
22411.000 Primes d'assegurances	236.262	236.262	236.262	236.262	230.603		
22611.000 Atencions procol·làries	500.000	378.900	378.900	378.900	378.900	121.100	24,22
22711.000 Neteja	2.614.460	2.614.455	2.614.455	2.614.455	2.614.455	5	
22811.000 Estudis i treballs tècnics	861.000	861.000	861.000	861.000	825.276		
22911.000 Despeses diverses	2.003.000	1.975.499	1.975.499	1.975.499	1.956.999	27.501	1,37
23011.000 Dietes, locomoció	400.000	357.650	357.650	357.650	357.650	42.350	10,58
23111.000 Altres indemnitzacions							100,00

<i>Partida / Títol</i>	<i>Pressupost</i>	<i>Autoritzat</i>	<i>Disposat</i>	<i>Ordenat</i>	<i>Pagat</i>	<i>Disponible</i>	<i>Disp.</i>
24011.000 Serveis de nova creació							100,00
2. Compra de béns corrents I	19.549.661	18.869.805	18.869.805	18.869.805	18.571.121	679.856	3,47
61011.000 Inversions en edific.							100,00
62011.000 Inversions maquinària	7.429.936	7.429.936	7.429.936	7.429.936	7.429.936		
64011.000 Inversió mobiliari	9.600.598	9.594.746	9.594.746	9.594.746	7.295.525	5.852	0,06
65011.000 Inversions en equip.	961.520	961.520	961.520	961.520	961.520		
6. Inversions reals	17.992.054	17.986.202	17.986.202	17.986.202	15.686.981	5.852	0,03
Totals Exercici 1988	128.115.310	115.950.528	115.950.528	115.950.528	113.352.623	12.164.782	9,49

ESTAT DE SITUACIÓ D'EXERCICIS ANTERIORS

01.01. Parlament de Catalunya

<i>Capítol</i>	<i>Disposat</i>	<i>Ordenat</i>	<i>Pendent d'ordenar</i>	<i>Pagat</i>	<i>Pendent Pagament</i>	<i>Anul·lació Crèdits</i>
<i>Exercici 1987</i>						
Capítol I	476.561	476.561	0	476.561	0	0
Capítol II	26.198.889	22.927.977	3.270.912	22.904.897	23.080	37.653
Capítol VI	12.079.642	12.079.642	0	12.079.642	0	0
	38.755.092	35.484.180	3.270.912	35.461.100	23.080	37.653
<i>Exercici 1986</i>						
Capítol VI	263.552	0	263.552	0	0	0
<i>Exercici 1985</i>						
Capítol VI	26.570.806	26.570.806	0	26.570.806	0	0

01.02. Sindic de Greuges

<i>Capítol</i>	<i>Disposat</i>	<i>Ordenat</i>	<i>Pendent d'ordenar</i>	<i>Pagat</i>	<i>Pendent Pagament</i>	<i>Anul·lació Crèdits</i>
<i>Exercici 1987</i>						
Capítol I	888.415	888.415	0	888.415	0	0
Capítol II	2.090.985	2.090.985	0	2.090.985	0	0
Capítol VI	12.192.687	11.226.948	965.739	9.480.027	1.746.921	
	15.172.087	14.206.348	965.739	12.459.427	1.746.921	0

**Nomenament de Diputats Interventors
per al període pressupostari de 1989**

El Ple del Parlament pren l'acord següent :

«A proposta de la Comissió de Govern Interior i d'acord amb l'article 46.3 del Reglament, es designen Diputats Interventors per al període pressupostari del 1989 l'I. Sr. Francesc Codina i Castillo, l'I. Sr. Xavier Guitart i Domènech, i la I. Sra. Rosa M. Fabián i Martínez.»

(La sessió s'aixeca a tres quarts de cinc de la tarda i deu minuts.)

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 33

La sessió s'obre a les cinc de la tarda i set minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major, l'Oidor de Comptes i el lletrat Sr. Pau.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Cultura, de Política Territorial i Obres Públiques, de Treball i de Justícia.

Ordre del dia

1. Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de Concessió d'un Crèdit Extraordinari i de Suplement de Crèdit per a Operacions de Capital al Pressupost del 1989 i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.

2. Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei del Patronat de la Muntanya de Montserrat i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.

3. Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei de Creació de l'Institut Català de Serveis a la Dona i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.

4. Designació pel Parlament de dos membres del Consell Consultiu.

5. Designació pel Parlament d'un Síndic de la Sindicatura de Comptes.

6. Presa en consideració de la Proposició de Llei de Modificació de la Llei 17/1985, del 23 de Juliol, de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat.

7. Presa en consideració de la Proposició de Llei de Defensa del Consumidor.

8. Presa en consideració de la Proposició de Llei de Modificació de la Llei 14/1984, del 20 de Març, del Síndic de Greuges.

9. Interpel·lació al Consell Executiu, tramitada pel procediment d'urgència, sobre l'ordre públic.

10. Interpel·lació al Consell Executiu, tramitada pel procediment d'urgència, sobre la política de lleure.

11. Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política de prevenció de les malalties infeccioses.

12. Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política de relacions laborals.

13. Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política d'integració dels centres del CEPEPC a la xarxa escolar pública.

14. Interpel·lació al Consell Executiu sobre els problemes de la sanitat a Catalunya.

15. Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'empresa familiar agrària i la incorporació de joves a l'agricultura.

16. Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política relativa al medi natural.

17. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu, tramitada pel procediment d'urgència, sobre la Política General d'Informació de les Activitats dels Departaments de la Generalitat.

18. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu, tramitada pel procediment d'urgència, sobre l'Assistència Psiquiàtica a Catalunya.

19. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Política General de Reforma Educativa.

20. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Política de Concerts Educatius i d'Extensió de la Gratuïtat de l'Ensenyament.

21. Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei d'Organització, Procediment i Règim Jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i de les esmenes i els vots particulars reservats per a defensar en el Ple.

— Preguntes.

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió.

Abans d'entrar en l'ordre del dia, aquesta Presidència es complau a dirigir una salutació de benvinguda als nous diputats del Grup Socialista, l'Illustre senyor José Eduardo González Navas i l'Illustre senyor Antoni Noguer i Carvellada, que substitueixen, per renúncia, el senyor Florencio Gil Pachón i el senyor Justo Domínguez de la Fuente, respectivament. Que siguin benvinguts.

D'acord amb l'article 133.5 del Reglament, ha estat dreçada la llista ordenada de les preguntes que s'han presentat per respondre oralment en el Ple, i també els noms dels qui les han formulades. Aquesta llista ha estat distribuïda a les il·lustres senyores diputades i als il·lustres senyors diputats, per la qual cosa es prega que s'eximeixi de la seva lectura. Al mateix temps, i d'acord amb l'article 133.3 del Reglament, s'anuncia que les esmentades preguntes se substanciaran demà passat, dia 29, a dos quarts de cinc de la tarda.

Modificació de l'ordre del dia

La Presidència proposa també, d'acord amb l'article 62.4 del Reglament, l'alteració de l'ordre del dia amb la posposició del punt número 10 de l'ordre del dia, que era la interpel·lació al Consell Executiu sobre la política de lleure, presentada pel Grup parlamentari Socialista, que serà substanciada el dia 29 al matí, a sol·licitud de l'Illustre Diputat interpellant, tot acollint la petició de l'Honorable Conseller que l'havia de contestar. Alhora, es comunica la supressió, a sol·licitud del Grup interpellant, del punt número 14, que era la interpel·lació al Consell Executiu sobre els problemes de la sanitat a Catalunya, que havia de formular l'Illustre Diputat senyor Antoni Fernández i Teixidó, del Grup Mixt.

Si no se suscita cap objecció o cap oposició, es considerarà aprovada aquesta proposta de modificació de l'ordre del dia. (Pausa.) Queda aprovada.

El primer punt de l'ordre del dia és el debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de Concessió d'un Crèdit Extraordinari i de Suplement de Crèdit per a Operacions de Capital al Pressupost de 1989, i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple. La Comissió d'Economia, Finances i Pressupost ha acabat els seus treballs i ha emès Dictamen. Algun membre del Consell Executiu vol presentar la iniciativa de la Llei? (Pausa.) Té la paraula l'Honorable Conseller d'Economia i Finances, senyor Trias Fargas.

**Projecte de Llei de Concessió d'un Crèdit
Extraordinari i de Suplement de Crèdit per a
Operacions de Capital al Pressupost de 1989**

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES (Ramon Trias Fargas) : Senyor President, senyores i senyors diputats, realment sento haver de tornar a aquesta sala en demanda de diners; ho vaig fer en la presentació dels Pressupostos, i, sentint-ho molt, ho haig de tornar a fer ara.

Quan vaig presentar els Pressupostos, senyores i senyors diputats, recordaran que ja vaig dir que eren uns Pressupostos austers. I eren austers perquè, no és que fossin molt petits, però certament eren més petits del que Catalunya volia i del que el Govern de la Generalitat desitjava. Crèiem que ens en podríem sortir. No ha estat així : som aquí i demanem 6.000 milions de pessetes més. És, certament, aquesta, una situació extraordinària, per això se'n diuen «crèdits extraordinaris i suplements de crèdit», però no és una situació imprevista; és una situació que la Llei de Finances de Catalunya, en el seu article 39 té ben estudiada i ben estructurada, i és a aquest article que ens acollim per presentar-los aquest nou crèdit extraordinari amb suplement de crèdit. En la Memòria que acompanyava el Projecte de Llei, i en el mateix text de l'acord de la Generalitat presentant el Projecte de Llei, es fa una anàlisi orgànica del que són les despeses que justifiquen aquesta apel·lació al Parlament de Catalunya en demanda de diners; ho distribuïm segons els departaments de la Generalitat on van els diners que demanem. Aquí els faré un brevíssim resum econòmic-financer. En primer lloc, econòmic, perquè els diré que, lògicament —perquè així ho mana la Llei—, aquests diners estan destinats a inversions, tots ells, els 6.000 milions, però que els uns estan destinats a ser invertits de manera directa, d'acord amb el Capítol VI de l'estructura de despeses pressupostàries, i els altres estan destinats a produir-se amb inversions d'una manera indirecta, en forma de transferències de capital a diferents entitats, seccions, departaments, etcètera.

A la primera part, 2.100 milions de pessetes, que van al que es diuen «inversions reals», que efectua el Govern directament, i que tenen a veure amb un llistat important de temes de la màxima urgència. Per exemple, la revisió de preus, absolutament necessària, perquè la inflació va pujant, les empreses concessionàries gemeguen, no poden atendre el que havien convingut en els concursos corresponents i en les adjudicacions corresponents, i necessitem 927 milions de pessetes per a aquesta línia de despesa; tenim el major cost, també, de les anualitats corresponents a l'any 89, que pugen 300 milions; hem de corregir, millorar, esmenar, tenir cura de ferms viaris, de les nostres vies públiques, i necessitem 300 milions. I, després, tenim una sèrie de temes que coneixeu i que els coneixen les senyores i els senyors diputats, de veure'ls tractats en els diaris : punts negres, d'accidents, per exemple : en fi, vies de ferrocarril que, d'alguna manera, doncs, s'ha de mirar que no siguin provocadores d'accidents, i altres aspectes de la nostra xarxa viària que s'han de corregir —473 milions de pessetes. Total : 2.000 milions. Després, hem hagut de demanar, demanem, hem hagut d'incloure en el Projecte de Llei 100 milions d'un tema absolutament imprevist, però que s'ha demostrat que és de la màxima urgència, perquè fins i tot hi ha perill que es provoqués algun incendi o que tinguéssim algun accident, que és

tot el sistema d'electrificació del Palau de la Generalitat. Semblava que aquestes coses es podien ajornar, que ja en parlariem l'any que ve; no es poden ajornar, no en podem parlar l'any que ve, hi ha hagut ja algun curt circuit perillós, s'ha de fer ara —100 milions de pessetes. Per tant, 2.100 milions de pessetes d'inversions reals.

Tenim, després, 3.900 milions de transferències de capital, 2.700 milions de les quals van a corporacions locals; concretament, 2.300 milions d'aquests 2.700 van a equipaments bàsics dels municipis petits i mitjans, i en especial als municipis petits i mitjans de muntanya. Estem absolutament segurs que aquest Ple serà sensible i molt comprensiu amb tot el que fa referència a l'ajuda als ajuntaments petits i mitjans, de muntanya, i dels llocs aquells en què els ajuntaments passen més dificultats i en què els catalans —alguns catalans que són lluny de les zones, doncs, per així dir-ho, més desenvolupades— passen dificultats especials. 2.300 milions. Després, tenim 400 milions, fins als 2.700 a què em referia abans, que els uns es refereixen a un tema també popular, no perquè ens agradi, sinó tot al contrari, perquè és conegut i comentat en la premsa, que és el tema del tractament dels residus sòlids urbans : 200 milions, i, després, uns equipaments especials, també per a certs ajuntaments, de caràcter esportiu.

Després, també... Fixin-se vostès que, ara, jo ja els faig —després de parlar de la cosa econòmica, de dir les inversions reals, per transferència—, ara ja parlem de la classificació funcional, per a què serveixen aquests diners? Normalment, els pressupostos es presenten en tres línies : una divisió orgànica, una divisió econòmica i una divisió funcional; estem, doncs, ara, en aquesta divisió funcional. Destinem 800 milions de pessetes al foment d'inversions productives; amb això es volen paliar una sèrie de desequilibris industrials i demogràfics, territorials, per als quals el Govern de Convergència i Unió té una especial sensibilitat i preocupació. Volem una Catalunya equilibrada; voldríem que, de la mateixa manera que entre les persones hi hagués poques diferències econòmiques, entre el territori, les diferents zones de Catalunya, tampoc hi hagués unes diferències especials. I, llavors, ens trobem, com tots sabeu, zones que realment no exagerem si les qualifiquem de desèrtiques; no hi viu gaire gent, la poca que hi viu vol marxar..., és una situació realment molt difícil, i nosaltres demanem 400 milions per poder veure si fomentem inversions, si d'alguna manera aconseguim que aquestes zones, que van enrere cada dia, aturin la seva marxa enrere i procurin deturar-se o, almenys, no precipitar-se en la seva decadència.

Hi ha situacions puntuals greus, en aquest aspecte funcional del foment de les inversions productives; per exemple, la gran crisi de les mines de Cardona, que potser s'hauran de tancar, que difícilment, doncs, podran continuar endavant, que posaran en perill la població de tota una zona important de la Catalunya interior. S'ha de mirar de fer alguna cosa : són punts puntuals; no és l'únic, aquest, però és un dels més importants : hem de fer quelcom! 250 milions de pessetes. Tampoc ho sabíem durant els pressupostos, que vam presentar al seu moment. És una situació de crisi que s'ha precipitat últimament, i que és ara que s'ha de resoldre; no fa un any, perquè fa un any no estàvem assabentats ni de l'existència ni de l'abast d'aquesta situació d'emergència.

I, finalment, el CIDEM, una dependència d'Indústria,

doncs, és una entitat que actua, que té iniciatives, i que volem reforçar econòmicament amb 150 milions de pessetes.

També demanem 300 milions amb una transferència a l'Institut Català del Sòl per a habitatges, i 100 milions més per a equipaments esportius a entitats sense ànim de lucre; no unes despeses directes als ajuntaments, sinó ara, ja, unes transferències a entitats sense finalitats de lucre que es dediquin a aquests problemes esportius i els seus equipaments.

Per tant, em fa l'efecte que, si sumem, aquestes xifres ens donen 6.000 milions, que són els que demanem, i jo voldria que no s'oblidés que aquesta divisió funcional, nosaltres ens atrevim a pensar que el Ple d'aquest Parlament pugui coincidir amb el Grup majoritari que són temes importants, que la majoria d'ells no eren previsible ni previstos, i que els que eren previsible o previstos eren unes despeses, uns objectius que, amb els Pressupostos que vam presentar al seu moment, ens fèiem la il·lusió que les podríem atendre, però s'ha vist després que no els podem atendre, i, per tant, hem hagut d'acudir a aquesta fórmula de caràcter extraordinari.

Abans d'acabar, voldria recordar el que tots les senyores i els senyors diputats ja saben, i és que la Llei mana que, quan es fa un projecte de finançament extraordinari, com és aquest, es mencionin les fonts de finançament. Com ho pagarem, això? Com es pagaran aquests 6.000 milions de pessetes? Bé, jo em temo que tots coneixem la situació d'on vénen els diners que nodreixen les arque de la Generalitat —ben mal proveïdes, per cert— : són unes fonts que no permeten gaires alegries. De moment, els diré, per exemple, que, amb motiu de la controvèrsia que hi va haver al voltant del 14 de desembre, s'han acordat, entre el Govern i els sindicats, unes despeses socials en les quals nosaltres haurem de pagar una bona «tallada»; una «tallada» que reduirà els pressupostos que teníem aprovats. De manera que, ingressos ordinaris, cap; probablement, retallades, sí. Què hem de fer, doncs? Deute públic. No podem fer altra cosa, i al deute públic, a llarg termini, acudirem per trobar aquests 6.000 milions de pessetes. De tota manera, com que... Abans d'acabar, els pocs minuts que em queden, jo els voldria aprofitar per dir-los que el Ple, les senyores i els senyors diputats d'aquest Ple no s'han d'inquietar excessivament, amb això del deute. No és que deure diners sigui bo; jo crec que, en principi, és dolent, però, sobretot, si la causa és justa, bona i eficaç, doncs, del mal, el menys.

Jo els voldria recordar que la situació, després d'aquests 6.000 milions que demanem ara, o sigui, de l'endeutament que necessitem per atendre aquests 6.000 milions, quedarem en una situació que és la següent : l'endeutament brut a llarg termini, d'aquest any 89, és : el pressupost de la Generalitat, 30.000 milions —vostès ho recordaran—; el pressupost, també, de les entitats autònomes, 11.016 milions; aquest crèdit, 6.000 milions. Total, 47.016 milions, aquest any. D'això, n'hem previst —i portarem a terme— les següents amortitzacions : 8.047 milions —que ja els els vaig mencionar, vostès ho recordaran—, a l'època de la presentació dels Pressupostos generals; 3.043 milions, també, d'amortització sobre els deutes o l'endeutament de les entitats autònomes. Per tant, en total, d'aquests 47.016 milions bruts, en rebaixarem 11.090, i ens quedarà un endeutament net, total, de 35.926 milions de pessetes. Són diners, sí, senyor, no ho puc negar; més dels que jo voldria. Però, de tota manera, ja sé que allò

que..., em penso que s'ha de dir en castellà, això, allò que *mal de muchos, consuelo de tontos*. Molt bé, doncs, *mal de muchos*, ara els l'explicaré. Nosaltres tenim un endeutament viu, des del començament fins al 31 del XII del 89 —és a dir, calculant no solament l'endeutament realitzat, sinó el previst en els Pressupostos—, de 215.072 milions de pessetes. Tenim unes despeses totals pressupostàries de 870.868 milions; per tant, el nostre deute acumulat des de sempre fins avui, viu, és del 24%, del 24,7% dels Pressupostos de la Generalitat. Si agafem com a exemple l'Estat, l'Estat espanyol —que és el que ens queda més pròxim—, veurem que les xifres són iguals, les mateixes, per a l'any 89, són un endeutament viu de 17.481.200 milions de pessetes i uns pressupostos de 16.120.288 milions de pessetes, i que, per tant, l'endeutament viu en relació amb el volum pressupostari d'aquest any és de 108,4%. O sigui que es deuen a l'Estat espanyol més del que és el volum pressupostari, mentre que nosaltres —de moment— només devem el 24% dels nostres pressupostos. No és que sigui una situació ideal, però jo crec, senyores i senyors diputats, que és una situació financerament tolerable i socialment, en canvi, i políticament, absolutament necessària.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, Honorable Conseller. Hi ha algun diputat encomanat per la Comissió per presentar el Dictamen? (*Pausa.*) Doncs, passem a les esmenes reservades, esmenes a la totalitat reservades. N'hi ha tres : una del Grup Popular, una altra del Grup d'Iniciativa i una altra del Grup Socialista. La primera és la presentada pel Grup Popular. Per a defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Curto.

El Sr. CURTO : Senyor President, senyores i senyors diputats, no vull entrar en ests moments a parlar de l'oportunitat en lo temps, relatiu a l'acord del Consell Executiu que figura a la pàgina 4801 del *Butlletí Oficial del Parlament* quan, en plena campanya d'unes eleccions, remet un projecte de Llei al Parlament, d'estes característiques. No entraré a parlar d'això, perquè la significació justa, o ajustada, de la nostra esmena a la totalitat al Projecte de Llei d'un Crèdit Extraordinari al Pressupost del 1989 s'expressa fonamentalment en raons de tipus formal, que una vegada més se refereixen no només a les pràctiques comptables viciades que ja hem denunciat alguna vegada; que no només es refereixen al trencament dels principis clàssics de la pressupostació; que no només vulnereu —com avui es podria vulnerar— l'article 39 de la Llei de Finances Públiques de Catalunya, sinó que, a més, la conducta política del Govern de la Generalitat, la conducta política que està exercint en est cas concret des del Departament d'Economia i Finances, és sinònim de menyspreu i de falta de respecte cap a tots los grups de l'oposició, que moltes vegades..., que no sempre som mereixedors d'est tracte tan desconsiderat. Lo debat de la Llei de Pressupostos del 1989 és un exemple d'esta desconsideració; la història d'una interpellació del Grup parlamentari Popular sobre política econòmica —que no es va admetre a tràmit— és un altre exemple, i el Projecte de Llei objecte d'est punt de l'ordre del dia és l'exponent final d'una situació d'absoluta desinformació de l'oposició, a la qual molt em temo que, en endavant, ens haurem d'anar acostumant.

Fent un parèntesi, ja m'imagino los grans titulars de l'article que escriurà l'Il·lustre Diputat senyor Descals a la revista de l'Associació Catalana de Municipis, comentant est debat. Estic

segur que tots serem beneficiaris de l'«objectiva imparcialitat» —i ho dic entre cometes—, l'«objectiva imparcialitat» del seu comentari, en termes similars a l'article referit al debat de Pressupostos del 1989, que ja va escriure en esta revista. Deia el senyor Descals que, «amb gran riquesa de detalls i amb arguments sòlids i indiscutibles», lo senyor Escudé «va desmuntar una per una les esmenes que van presentar tots los grups de l'oposició». «Amb tota contundència», continua dient aquell article, «lo senyor Escudé va demostrar a l'oposició que els Pressupostos de la Generalitat són un cabal de precisió i d'anàlisi, són uns pressupostos de contenció i no expansius», i, en definitiva, eren «un model d'imaginació, de modernitat i de novetat.»

Doncs, bé, potser és en honor a esta precisió i a estes anàlisis quan, als cinc mesos de l'aprovació dels Pressupostos Generals de la Generalitat, el Govern de Catalunya demana una ampliació de crèdit per 6.000 milions de pessetes, perquè constata —com ja s'ha dit abans— que l'evolució que sofreix lo cost de l'obra pública podria significar reducció de la capacitat efectiva de l'Administració de la Generalitat i, consegüentment, l'incompliment de les inversions assenyalades en el Pressupost per programes i aprovades per est Parlament.

I vull afegir que est fet concret de crèdit extraordinari, si no fos pels antecedents dels debats pressupostaris que s'han celebrat en est Parlament, probablement no tindria cap importància per al Grup Popular, perquè nosaltres ja vam dir, nosaltres ja assumim que l'aplicació dels principis clàssics de la pressupostació poden perdre rigor si això significa més capacitat de maniobra financera i més participació, i més intervenció de l'Administració pública en la vida econòmica. Lo que passa, Honorable Conseller d'Economia i Finances, és que vostès no trenquem lo rigor d'est principi d'una manera excepcional i justificada.

Lo Govern de la Generalitat, tots los anys, i així ho assenyala la Sindicatura de Comptes, tots los anys entropessa amb la mateixa pedra —i esta no és una situació extraordinària, a la qual vostè s'ha referit—, entropessa amb la mateixa pedra perquè els usos relatius a l'elaboració dels Pressupostos —i est Projecte d'avui també— no tenen ni tècnica, ni mètode, i perquè, a més de la desgana administrativa, han caigut en el costum i la rutina del sistema incremental sobre xifres de l'any anterior en la valoració de la despesa pública que vostès ordenen.

L'objectiu d'eficiència econòmica que ha de moure tota administració pública, per tal d'aconseguir els objectius prefixats al mínim cost possible, és incompatible amb el sistema de pressupostació que vostès utilitzen; fins i tot per la via de l'increment vegetatiu s'obtenen els pressupostos actuals.

Per això, amb est criteri, l'optimització de la despesa és impossible i les desviacions, com avui se constata, sempre seran importants.

I jo em pregunto : algú d'esta sala pot afirmar que és seriós aprovar 6.000 milions de pessetes per a ampliar o suplementar catorze partides del Pressupost, i com a tot estudi tècnic o justificació nos donen un simple full de paper?!

Per part de tots los grups s'ha demanat amb insistència, i a la Junta de Portaveus ho va demanar formalment l'Illustre Diputat senyor Guitart, del Grup Socialista, se va demanar una memòria acreditativa que documenti estes inversions, i, a pesar de les nostres demandes, no han volgut facilitar la més mínima

informació per escrit.

Senyores i senyors diputats, aquí no hi ha cap classe d'especificació, aquí no hi ha cap comentari del dispost, per exemple, sobre el límit de les partides afectades, aquí no s'ha presentat un pressupost per programes, aquí tampoc nos han volgut facilitar una memòria justificativa dels costos, aquí no apareix un detall, per exemple, de quins són los equipaments, de quines són les instal·lacions esportives en què consistirà l'obra a construir i on s'ubicaran estes instal·lacions. No sabem a quines comarques deprimides s'invertiran los 400 milions de pessetes i com s'hi invertiran, no sabem lo detall d'inversió en àrees de localització preferent; tampoc documenten per a res la diferència de preu en la construcció de nous habitatges. Lo programa específic de tractament de residus sòlids urbans per 200 milions de pessetes lo presenten a una partida del Departament de Política Territorial i Obres Públiques que no té direcció general i, per consegüent, no sabem qui executarà est programa específic.

Nos demanen 1.000 milions de pessetes per a obres en carreteres i revisions de preus sense cap document tècnic ni estudi econòmic que justifiqui esta modificació o esta revisió de preus. Nos demanen l'aprovació, per una altra part, de 150 milions de pessetes per a immobilitzat material (liquidació d'obres) sense cap aportació de quin immobilitzat material se tracta o de quines obres se liquidaran. I no podia faltar, això és evident, la consignació de més de 95 milions de pessetes per a estudis i redacció de projectes sense el més mínim detall o relació de quins estudis parlen i de quins projectes s'han d'elaborar.

És a dir, senyores i senyors diputats, 6.000 milions de pessetes que en la forma i en lo fons determinen una vegada més la situació de malaltia, de desgana i d'avorriment a què està sotmesa l'Administració de la Generalitat. I amb est comportament se comprometen, se posen en evidència els 3.182 comandaments intermedis, que no sabem com treballen, i, el que és més lamentable, és que molt me temo que s'ha perdut des de l'autoritat política l'autoritat per a manar que es treballi.

A títol de comentari, cinc dies abans d'entrar els Pressupostos Generals al Parlament hi havia directors generals que no coneixien quin era el seu pressupost. I ja li vaig dir una vegada, Honorable Conseller, agafi el bou per les banyes, prengui mesures de rigor a l'Administració de la Generalitat, carreguis a qui s'hagi de carregar i apliqui això que per primera vegada dic des d'esta tribuna : matxo que no fa fem, senyor Conseller, fora del corral! (*Rialles.*)

Amb la presentació d'est Projecte de Llei i amb los antecedents comentats, avui han trencat des del Consell Executiu, han trencat i han atemptat contra les més elementals normes d'especialitat quantitativa, han atemptat contra el principi d'especialitat qualitativa, no aporten un criteri políticament estable de quin ha de ser el volum més adequat de despesa públic per a Catalunya o, el que és igual, com volem que sigui lo volum de l'Administració de la Generalitat. S'ha perdut la noció del que és l'eficàcia, l'eficiència i l'economia, i han oblidat, sistemàticament, l'obligació de respectar la terminologia dels principis pressupostaris, on tots sabem que, per la via de l'anàlisi ordenada de les unitats operatives —en est cas, dels departaments—, se computen ordenadament unes despeses i uns ingressos amb la corresponent, amb la consegüent previsió d'unes desviacions.

I, per una altra part, a curt termini ha quedat demostrat que exercir una política de neutralització en virtut de demandes, de compromisos o de pressions socials, exercir una política de neutralització en substitució d'una política de prioritats denota poca imaginació, poca novetat i, sobretot, denota poca prudència. Per exemple, Política Territorial i Obres Públiques i Indústria, departaments implicats en est Projecte de Llei que estem discutint, eren dos dels set departaments que en lo seu pressupost d'inversions i en lo pressupost total d'inversions del Consell Executiu perdien pes específic i perdien influència amb lo consegüent retrocés respecte a l'eventual acció prioritària del Govern de la Generalitat.

I en un altre ordre de comentaris, Honorable Conseller, com finançarà est crèdit extraordinari? Perquè mentre l'article 39 de la Llei de Finances Públiques de Catalunya obliga a una proposta de recursos concrets, l'article segon del seu Projecte de Llei no concreta res i és imprecís. O bé nos haurà de dir quina altra modalitat d'endeutament utilitzarà, o bé nos haurà d'explicar per què és possible una nova emissió de deute públic, quan a la pàgina 34 del Pressupost General, sobre un límit autoritzat de deute de 30.000 milions de pessetes, vostès només han pogut justificar, per al 1989, 7.384 milions de pessetes; de 30.000 milions, només n'han pogut justificar 7.000.

En resum, i per a acabar, senyores i senyors diputats, est és lo primer disbarat pressupostari de 1989, que es deriva del fons i de les formes que ja vam posar al descobert quan vam defensar el mes de novembre passat la nostra esmena a la totalitat. I vull afegir que un cap de setmana —i sé molt bé el que vaig a dir—, un cap de setmana no és temps suficient ni període adequat per a muntar amb racionalitat tota una política anual d'un govern. En un cap de setmana no es pot muntar un pressupost per a un govern que sistemàticament parla de modernitat, d'imaginació i de novetat.

Dels fets comentats se pot deduir si tot això és modern o és antiquat, si hi ha imaginació o hi ha fantasia i ficció, i, per últim, vegin si tot això és novetat o és extravagància.

Est és, senyor President, lo sentit de la nostra esmena a la totalitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Curto. Presumeix la Presidència que el torn en contra es farà... Presumia bé, doncs.

La segona esmena a la totalitat és presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya. Per a la seva defensa, té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Fabián.

La Sra. FABIÁN : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, el Grup d'Iniciativa per Catalunya va presentar una esmena de retorn del Projecte de Llei de Concessió d'un Crèdit Extraordinari i de Suplement, perquè entenem que un pressupost d'increment de 6.000 milions de pessetes és una quantitat molt important per a tan poques explicacions com en el text articulat i en l'annex se'ns presenten.

I per totes aquestes reflexions que ha fet l'Il·lustre Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula, el senyor Curto, i que nosaltres assumim, i que no repetiré per no repetir-ho. De totes maneres, voldria fer-ne algunes de concretes que també el nostre grup parlamentari ha detectat en l'anàlisi de les poquíssimes explicacions que aquest Projecte de Llei assenyala.

Anem al Departament de Presidència i veiem que hi ha dues

partides : «Transferències de capital per a equipaments esportius», la 760.03, i una altra, la 780.02, «Transferències de capital per a equipaments esportius», també, una a corporacions locals, l'altra a famílies i institucions sense finalitat de lucre. Si ens n'anem al Pressupost de 1989, veiem que ja existia una partida, la 760.01, «Subvencions per a instal·lacions esportives», i una altra, la 760.03, «Subvencions per a instal·lacions esportives». I la primera pregunta que se'ns acut és per què no s'ha incrementat la partida de subvencions amb la quantitat necessària i no s'ha creat una nova partida de transferències de capital. Només se'ns acut una resposta : és la manera que aquest increment del Pressupost no s'aculli a les ordres per les quals es concedeixen les subvencions. Entenem que aquesta és la manera que des de Presidència es fa clientelisme polític, ja que d'aquesta manera no estan recollides jurídicament, ordenadament, com van a parar a les corporacions locals i a les institucions sense afany de lucre aquests dos increments que ara se'ns proposen.

Departament de Governació : 2.300 milions de pessetes i ens diu la Disposició Addicional Segona que 750 milions aniran a subvencionar obres i serveis dels municipis situats a comarques i zones de muntanya, i la resta a finançar el Pla Addicional del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya. No sabem per què aquesta imprevisió. Aquesta diputada pensava que quan el Conseller pujava a la tribuna..., ha agafat molt paper blanc, perquè pensava que el que no deia el Projecte de Llei ho diria el senyor Conseller, i he apuntat molt poques coses. Ens ha dit que era una situació urgent, però no imprevista, no imprevista per la Llei, però sí imprevista pel Consell Executiu, i ens deia que Catalunya està desequilibrada sobretot en aquestes zones de muntanya, però això quan es va elaborar el Pressupost ja passava, no sé si és que el senyor President de la Generalitat ha anat d'excursió i ha vist que els pobles de la muntanya són pobres, i ha dit : «Ramon, vine, que posarem diners per a arreglar-ho», perquè, escolti'm, un altra cosa no s'explica. (*Remor de veus.*)

Departament de Política Territorial i Obres Públiques : revisions de preus. Això és l'única explicació —molt minsa— que es dona en l'Exposició de Motius del Projecte de Llei, però com molt bé deia el meu company, senyor Curto, sense cap mena de memòria tècnica que expliciti realment que aquestes quantitats van a increments de preus, i el que més ha indignat aquesta diputada, senyor Trias Fargas, és que es parlés de les mines de Cardona.

Les mines de Cardona, que vostè ens ha dit que segurament es tancaran, si això realment passa, si realment es tanquen les mines de Cardona, realment serà no perquè no hi hagi mineral, perquè n'hi ha, i és el jaciment més important de l'Europa occidental i l'únic, quan s'acabi el d'Alsàcia, perquè no hi ha una activitat pública en aquest sentit. No és cert que no se sàpiga si hi ha o no potassa; el que no se sap és si es posaran diners per a trobar-la, i, evidentment, ningú no pot obligar el grup KIO que ho faci, però sembla ser..., no sé si aquí hi ha alguna partida que anirà realment, i m'agradaria tenir una contesta clara, si realment d'aquí es dediquen uns diners per a fer aquesta inversió i que realment no es perdi aquest jaciment que, com dic, pot ser l'últim i l'únic de tota l'Europa occidental quan s'acabi el d'Alsàcia.

Departament d'Indústria i Energia. Aquí aquesta diputada

s'ha perdut totalment, perquè ha buscat el Projecte de Pressupost, ara ja aprovat, i va veure que el que es va presentar va ser, a l'article 77, tot un requitzell de partides obertes amb partides de 1.000 pessetes i una, que era la 770.05, «Foment d'inversions en àrees de preferent localització i subvenció d'interessos», 390 milions. Doncs, bé, ara es creen dues noves partides per una quantitat superior a aquests 390, que és «Foment d'inversió en comarques deprimides» i «Foment d'inversió en àrees de preferent localització». Ens agradaria que ens expliqués com aquesta imprevisió, en tan pocs mesos, s'incrementa d'aquesta manera el pressupost de l'article 77, «Empreses privades» des del Departament d'Indústria i Energia, des de la Direcció General d'Indústria, i, en canvi, no tenim cap mena de situació que ens digui on van a parar aquests diners i per què s'ha fet aquesta imprevisió.

S'ha parlat aquí de la Llei de Finances Públiques de la Generalitat de Catalunya —Llei 10/82, del 12 de juliol—, i aquesta Llei diu que s'ha de justificar la urgència de la nova despesa, i aquí, senyor Conseller, no es fa aquesta justificació. Com hem dit abans, només, des de l'Exposició de Motius s'intenta dir que hi ha hagut un increment de preus i des de dues disposicions addicionals se'ns diu on van a parar 2.300 milions de pessetes.

Per altra banda, pensem que la Disposició Addicional Primera del Projecte que vostès ens presenten, va en contra del principi d'annualitat pressupostària, perquè els crèdits plurianuals estan subjectes a una regulació més estricta, i aquí sembla que vostès fan un subterfugi per trencar aquest principi d'annualitat.

De tota manera, senyor Conseller, jo pensava que tota aquesta manca d'informació ens la donaria vostè. Jo he pres molt poques notes, i al final hem arribat a una única conclusió: «Que hay muchos males, que hay muchos tontos» i que ens consolem, i el Grup d'Iniciativa per Catalunya considera que a *los malesse's* ha de posar remei, que als *tontosse's* ha de canviar de lloc i que no ens volem consolar. Per tant, nosaltres presentem una esmena de retorn a la totalitat.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Fabián. La tercera esmena a la totalitat és presentada pel Grup Socialista. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Martí Carnicer.

El Sr. CARNICER: Gràcies, senyor President. Bé, estem debatent el Projecte de Llei que ens ha presentat el Consell Executiu per tal que aquesta Cambra concedeixi —tal com ha dit l'Honorable Conseller— un crèdit suplementari, un suplement de crèdit i un crèdit extraordinari de 6.000 milions de pessetes als Pressupostos de la Generalitat de 1989.

Evidentment, en aquest moment, en el moment de veure i d'analitzar aquest Projecte de Llei, una de les primeres reflexions que havíem de fer, i que tots els grups hem fet, és una mica, allò, analitzar-ho en el context del Pressupost de 1989. Què representava això? Una de les primeres coses que ens hem trobat, que he trobat abans d'això, en analitzar la mateixa presentació que el Conseller Trias Fargas feia, és allò de quan parlava que els Pressupostos són «l'expressió xifrada del programa de Govern, del partit que ocupa el Govern i, sobretot, una manera d'ordenar el pensament, les activitats i les decisions i l'objectiu de tota societat complexa». Evidentment, estic bastant d'acord amb aquesta definició. El que passa és que amb

el que penso que no podem estar tant d'acord és que aquests objectius, aquesta ordenació del pensament, aquestes activitats, aquestes decisions, en quatre mesos, amb el temps que va des que el dia 30 de setembre de l'any passat es va aprovar aquest Pressupost fins que a mitjan maig el Consell Executiu aprova la petició d'aquests 6.000 milions, que, previsiblement, cal suposar que la majoria aprovarà avui, hagin canviat tant. Què ha canviat? Ha canviat tant la situació d'aquest país? S'han produït situacions extraordinàries que d'alguna manera justifiquin aquesta petició? Si analitzem —ho han fet els altres diputats: jo no penso repetir-me excessivament—, si analitzem els diferents temes que se'ns presenten, és difícil pensar que no sabíem quins projectes havíem de fer, o que en tota la història del segon cinturó de Barcelona no hi hagués una posició política definida, o que les transferències a les corporacions locals —aquests 2.000 milions de pessetes— no se sabessin... Escolti, senyor Conseller, això són en una molt bona part —no tot, però en una molt bona part— les restes del Pla d'Obres i Serveis del 1988; evidentment, a final del 1988 s'havia fet ja la Llei nova del Pla de Serveis i sabien perfectament quina situació hi havia. Per tant, calia, era necessari que hi hagués perfectament definit per part del Consell Executiu quina era la solució que s'havia de donar a aquest problema. No ens sembla en cap cas motivat, en cap cas una bona solució política, en cap cas un element de respecte a aquest Parlament que avui se'ns presenti aquest suplement de crèdit, amb una majoria d'elements que podien estar, com bé deia la Diputada, previstos pel Govern: no solament previstos per la Llei, el mecanisme de finançar-los, sinó també previstos pel Govern en el moment de fer el Pressupost; per tant, en aquell moment vostès podien preveure això i vostès ho havien d'haver previst. Nosaltres no els neguem la categoria de la despesa ni els neguem que aquestes despeses hagin de ser realitzables, segurament la majoria d'elles són totalment necessàries, però vostès ho havien d'haver previst en el seu Pressupost, i no entenem per quina raó no ho van fer. A mi m'ha passat el mateix que a la senyora Fabián: amb la manca de documentació que tenim, l'Honorable Conseller ens explicarà ara per què no van poder preveure en el seu moment aquestes despeses... I m'he quedat *in albis*, que diuen, perquè no ens ho ha explicat, no ens ha dit res; llavors, no sabem per què no van fer aquestes previsions en el seu moment, quan, no la totalitat, però sí que una molt bona part d'aquests 6.000 milions es podien preveure. Serà que no volien presentar una xifra d'endeutament superior als 30.000 milions de pessetes? No ho sé. En qualsevol cas —ja ho vam dir en aquell moment—, la premsa inicialment parlava que la voluntat del Consell Executiu era de 15.000, que es va arribar a 30.000... Potser no van voler arribar als 36.000 i ara s'hi han vist forçats. No ho sabem, però en qualsevol cas és lamentable aquest tipus de presentació.

Aquest seria un primer element en què nosaltres basariem la nostra esmena a la totalitat. Un segon tipus de qüestions que també s'han esmentat, hi passaré relativament ràpid per sobre.

Vostès estan incomplint la Llei de Finances Públiques de Catalunya, que exigeix que, acompanyant les lleis dels pressupostos, hi vagi un annex d'inversions, una memòria de les subvencions i un conjunt de documentació necessària per a poder analitzar què és el que ens estan proposant, què és el que volen fer amb aquests 6.000 milions. Evidentment, aquest suplement

de crèdit no porta res d'això. Vostè no ens ha donat cap documentació. Com deia una diputada del nostre Grup, aquest deu ser un dels projectes de llei més rendibles de la Generalitat : 6.000 milions, sis fulls; mil milions per full. Deu ser, crec, una bona solució per als serveis administratius del Consell Executiu, però en qualsevol cas és un total menysteniment per a aquest Parlament, i hem de lamentar que finalment el Conseller de Finances hagi accedit a presentar un document en aquestes condicions : és totalment lamentable.

Aquesta mancança formal seria suficientment greu per ella mateixa, però encara ho pot ser més si tenim en compte les conseqüències que pot portar. Com podem, els diputats de l'oposició, realment complir les funcions que el Parlament ens té previstes, que l'Estatut ens té previstes, com podem controlar que realment el que es vol fer amb aquest suplement de crèdit s'executa? No tenim manera, perquè no sabem què hem de controlar, perquè no ens diuen què és el que volen fer. On són les memòries de les subvencions que es pensen concedir al conjunt de programes que hi ha aquí? És un altre document necessari quan hi ha aquest tipus de pressupost. Tampoc ens ho diuen. Aleshores, després, evidentment, com que no hi ha objectius, no podem controlar aquests objectius. Jo no sé si aquest és realment el desig del Consell Executiu : que no ho puguem controlar, o simplement és que no n'hi ha, d'objectius, que és va relativament a la deriva. A tall d'exemple del que això pot suposar, d'aquesta dificultat a controlar què pot suposar, estic segur que el senyor Conseller ja ho ha vist; ha vist, per exemple, que en el Pressupost de l'any passat, del conjunt d'operacions de capital hi van haver 4.000 milions de pessetes que no es van poder gastar; que l'any anterior van ser també 5.000 milions de pessetes que no es van poder gastar. Senyor Conseller, fins a quin punt ens pot garantir vostè que el conjunt de partides del Capítol VII i del Capítol VI, que estem en aquests moments suplementant, no originaran també un sobrant del mateix nivell en el Pressupost de 1989? I, per tant, alèshores estarem disfressant el finançament del Pressupost, estarem disminuint l'estalvi i estarem incrementant, per tant, la despesa corrent. Aquesta és una tècnica, la de deixar de gastar, que és la que ens podríem trobar, i és una tècnica a la qual ja ens tenen acostumats, a fer uns previsions d'una manera i gastar després amb tota una estructura diferent; podria ser, evidentment, un bon model d'obscurantisme pressupostari i, per tant, també des del nostre punt de vista, totalment rebutjable.

Evidentment, aquesta manca de documentació ens impedeix desgranar el detall de la despesa més enllà del que ja s'ha comentat, i ens obliga a fer, en tot cas, unes consideracions que també, per la informació que ens han donat, han de ser relativament genèriques. En aquest sentit, la nostra apreciació vol tenir un doble sentit : ens sembla bé que s'incrementin les despeses de capital, no podria ser d'una altra manera; segurament, podria i hauria de ser més alta, encara, la despesa de capital en el Pressupost de la Generalitat; el que és totalment inadmissible és que en el marc i en les dades del Pressupost del 1989, que va aprovar en el seu moment aquesta Cambra, aquest increment es faci en relació amb l'endeutament, augmentant l'endeutament.

Cal recordar, simplement, que en el marc de la discussió del Pressupost del 1989 nosaltres ja vam deixar clar que teníem i

que vèiem un pressupost alternatiu al que ens presentava el Consell Executiu, en el qual hi havia unes prioritats que ens semblava que calia esmenar, i que hi havia uns capítols que vostès avui incrementen i que nosaltres, en aquells moments, també vam proposar que calia incrementar, però fins i tot més del que vostès els incrementen. Vostès, a les corporacions locals, hi situen —si no m'he equivocat— uns 2.300 milions de pessetes; nosaltres, en l'alternativa del nostre pressupost, en l'alternativa del seu pressupost, parlàvem de 4.000 milions. A l'obra pública, nosaltres prevèiem augmentar uns 10.000 milions; vostès parlen en aquest moment de 2.500 milions. És a dir que, en qualsevol cas, per part de la despesa, nosaltres podríem estar-hi d'acord; el que, evidentment, no té cap mena de sentit és que en el seu moment, en el Pressupost, vam passar de 15 a 30.000 milions, que ara hi afegim 6.000 milions més en l'endeutament, en un Pressupost en què el personal va pujar un 22%, en què hi havia tot un conjunt de despeses sumptuàries, en què el capítol II pujava un 26%, en què hi havia 7.000 milions per a aquella història de les despeses de promoció i publicitat —he canviat el títol perquè el senyor Escudé no hi pugui fer referència, encara que sigui sobre la marxa. És inconcebible que en aquest marc del Pressupost no s'hagi sabut trobar la manera de fer un estalvi suficient —que hi ha possibilitats, perquè tots aquests increments són totalment abusius i desproporcionats—, no s'hagi sabut trobar la manera de fer l'estalvi suficient, perquè tampoc és tan gros : l'estalvi que calia fer era un 1% de la despesa corrent; amb un 1% de la despesa corrent, vostès podien tenir suficients diners per a acudir a aquests suplements de crèdit que avui ens demanen. Segurament, això era possible; el que passa és que no és la seva política, no és la seva manera de fer les coses : vostès volen continuar expandint la despesa corrent, volen continuar avançant en aquest camí, i aquest no és un camí bo per al país, aquest no és un camí bo per a Catalunya i, per tant, per això nosaltres ens hi oposem.

Jo, de les paraules inicials del Conseller..., ha repetit algunes coses de les que va dir en el seu moment en el debat de Pressupostos i, per tant, només hi faré referència, i també jo segurament potser em repetiré.

El tema del deute. Jo estic d'acord amb vostè que, en una situació comparativa, és favorable, que no estem en els límits de la LOFCA —això és evident que és cert. Ara, dir que el deute té unes causes... En té moltes, però entre elles també, evidentment, la ineficiència en el control de la despesa, sobretot de la despesa corrent, per part del Consell Executiu. I el que no val —i això li vaig dir al Conseller, va ser una reflexió que vaig intentar de fer-li en el moment del debat de l'esmena a la totalitat, i que intentaré repetir avui—, el que no val és comparar coses que no són comparables. Comparar el deute acumulat de la Generalitat durant aquest període constituent —bé, no constituent, sinó en el període de vigència que té en aquest moment la Generalitat— amb el deute acumulat de l'Estat, que té una història molt llarga i que, a més a més, té uns mecanismes que han anat generant al llarg d'aquest temps el procés de finançament d'aquest deute, ens sembla que és comparar... jo no estic, no ho sé, allò..., tants acudits com el senyor Curto, però, en qualsevol cas, és comparar allò de «la Xurra i las Meninas», o, en qualsevol cas, és comparar coses que no són, en cap cas, comparables, és una comparació totalment despropor-

cionada. Que durant aquest període de temps s'hagi arribat a un 25% del Pressupost i que l'Estat estigui al 100% és una situació que no té cap element de comparació, perquè —ja ho vam comentar en el debat del Pressupost— l'element essencial, l'element preocupant, és que en les seves previsions, en la seva política, el que no hi ha previst són els mecanismes de finançament de les obligacions que aquest deute ens comportarà. I aquest és el temor que tenim. Ens podríem endeutar, l'endeutament s'hauria de valorar en funció de les previsions del finançament que després aquestes despeses ens originen.

Gràcies, senyor President. Aquests són els motius pels quals nosaltres hem presentat l'esmena de retorn.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Martí Carnicer. Per a un torn en contra a les tres esmenes a la totalitat, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, per fer un torn en contra de les tres esmenes a la totalitat que han estat presentades fa uns moments —presentades verbalment fa uns dies; presentades fa més dies; defensades en Comissió fa menys dies, i amb una argumentació molt diferent de la que s'ha fet servir avui, i com és de bona llei parlamentària.

A diferència del debat de totalitat del Pressupost del 89, en què els diversos grups que van presentar esmena a la totalitat tenien motivacions molt diferenciades —almenys, a mi em va semblar que tenien motivacions molt diferenciades—, aquesta vegada, les tres esmenes, malgrat presentacions verbals molt diferenciades, em sembla que tenen uns elements bastant comuns i, per tant, doncs, tot i que faré, evidentment, referència a cada una de les tres esmenes a la totalitat; també —o amb major intensitat— parlaré d'aquells elements que em sembla que són els que han centrat la reclamació, la reivindicació per part dels grups presentants, que, bàsicament, és la motivació del Govern, el nivell d'informació i el finançament. Em sembla que aquests tres temes són els que han centrat la intervenció de la senyora diputada i els dos senyors diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula.

En definitiva, és una mica difícil fer ara un debat de totalitat sobre aquest text concret, perquè, com bé apuntava el senyor Martí Carnicer, els uns i els altres tenim la temptació de reiterar, de reincidir en el debat que vam fer, doncs, fa uns sis mesos —i, especialment el senyor Martí Carnicer— una sèrie d'elements, en els quals jo també hauria d'incidir per a intentar replicar el seu devessall d'argumentació; són argumentacions que vam utilitzar, i amb molta més intensitat i extensió, en el debat del Pressupost.

Bé, entrant en la primera esmena que s'ha presentat, el senyor Curto ha parlat de l'oportunitat en el temps —ha dit que no en parlaria; en va parlar molt en Comissió; li vam donar unes argumentacions per part del nostre Grup, que jo tinc la satisfacció que em sembla que, en part, li vam donar satisfacció perquè avui no n'ha parlat gaire. Ara, després ha parlat de tot un calaix de sastre, de pràctiques viciades formals —no ens les ha explicades—, ha dit que l'article 39 de la Llei de Finances Públiques de Catalunya no l'aplicàvem correctament; jo he repassat el text de l'article 39 i crec que s'ajusta perfectament i que preveu, precisament, aquesta circumstància : que hi hagi alguna despesa que no pugui ajornar-se fins a l'exercici segü-

ent; i jo crec que, tant del text com de l'Exposició de Motius, com de l'annex que l'acompanyava, com de l'exposició que ens ha fet avui l'Honorable Conseller d'Economia i Finances, queda clar que és de plena i perfecta i clara i lògica aplicació aquest article 39 de la Llei de Finances Públiques de Catalunya.

També, de passada, el senyor Curto ens ha parlat —com a motivació o com una de les motivacions— d'un tema d'una interpellació no admesa a tràmit. En tot cas, si hi ha hagut una interpellació no admesa a tràmit, m'imagino que això serà una crítica a la Mesa del Parlament, no al Govern o al Grup parlamentari de Convergència i Unió. Bé, desconec el tema, no ens l'ha explicat, hi ha manca d'informació —aquí tothom es queixa de manca d'informació, doncs jo també em queixo de manca d'informació.

Aleshores, el senyor Curto, a part d'il·lustrar la Cambra una vegada més amb paraules i amb gestos prou expressius, de tipus molt popular de les seves comarques, i que, doncs, faran les delícies —a part de tots nosaltres—, doncs, dels antropòlegs i dels folkloristes del nostre país, s'ha permès de transcriure unes paraules o uns escrits del senyor Descals, que jo desconec, perquè, normalment, no llegeixo a fons l'òrgan de l'Associació de Municipis. Ara, comprendrà el senyor Curto que si el senyor Descals —que ell i jo som amics—, doncs, vol fer uns comentaris excessivament, extraordinàriament falaguers sobre la meua persona, jo no hi tinc cap responsabilitat, de la mateixa manera que jo, que també considero —i suposo que vostè també— que som amics vostè i jo, el fet que vostè, doncs, suposo que si cita això és perquè no hi està d'acord, amb aquestes manifestacions; jo també li ho respecto i ho trobo molt bé. Però, en definitiva, em sembla a mi que parlar en un debat de totalitat d'un projecte de llei, en què una de les motivacions, pel que sembla, són uns elogis desmesurats i supermagnífics, em sembla que no és motiu suficient per a retornar al Govern de la Generalitat de Catalunya un projecte de llei.

Bé, coses puntuals que ha dit : per exemple, diu que en el tema del finançament de l'endeutament, no hi queda clara la mecànica; l'article 2 del Projecte de Llei ho diu claríssimament : « Les diverses modalitats a què s'autoritza el Govern de la Generalitat a aplicar aquest finançament. » També tinc anotat que s'ha estranyat d'una partida, la partida 09.10.760.03, el programa específic de tractament de residus sòlids urbans, dient que no existeix en el Departament de Política Territorial. Aleshores, jo només voldria recordar una cosa, que és pública i notòria, i que ha estat publicada en el DOGC i que tothom coneix, o que m'imaginava que tota aquesta Cambra coneixia, que és la creació de la Direcció General del Medi Ambient, i aquest és un programa que gestionarà, segons tinc entès, aquesta Direcció General. I, aleshores, el senyor Curto s'ha estès molt en el nivell d'informació i que, si em permet, ho tractaré conjuntament, perquè hi han incidit tots tres il·lustres diputats que han intervingut en aquest debat.

Per part d'Iniciativa per Catalunya, la senyora Fabián ens ha explicat pràcticament el mateix, amb unes altres paraules, unes paraules potser més tècniques i més puntuals i més concretes, parlant de partides de Presidència o dels 750 milions que, en la Disposició Addicional Segona del Projecte de Llei, es reserva, dintre del Pla Únic d'Obres i Serveis, per als municipis de muntanya; s'ha permès una broma sobre les converses

—suposo que personals i privades— entre el Molt Honorable President de la Generalitat i l'Honorable Conseller d'Economia i Finances —no crec que vagin d'excursió d'aquesta manera que vostè ens explicava i amb aquesta denominació tan casolana, mútua—; però, bé, en definitiva, la senyora Fabián, jo entenc que s'ha fet seves les paraules —o, millor dit, les idees— del senyor Curto, i fora d'això, doncs, ha fet incidència que hi ha unes partides en el Departament d'Indústria..., (*remor de veus*) les paraules, doncs, també : idees i paraules... (*Remor de veus*) Bé, suposo que seran les idees pressupostàries, ja sé que les idees, la base fonamental, filosòfica de la seva *Weltanschauung* és molt diferent de la del senyor Curto, m'imagino, però no és el que debatem en aquests moments; ningú podria —suposo jo— confondre la ideologia de base del Grup Popular i la ideologia de base del Grup d'Iniciativa per Catalunya; crec que..., si no és així, si la senyora Fabián ha considerat que jo implicava una concomitància ideològica, entre els dos extrems, en aquests moments, a la Cambra, doncs, és un error, un oblit, la qual cosa no era el meu propòsit.

Bé, ha fet una referència concreta a l'article 39, al trencament de l'anualitat. Aquest és un tema que —ho recordaran— ja es va debatre en la Llei de Pressupost, i que hi ha un precepte que, igualment que en altres organitzacions de l'Administració pública, i començant per l'Estat, doncs, hi ha unes tècniques noves que, per un afany d'agilitat i d'eficàcia, permeten en determinades circumstàncies fer aquesta activitat, i això és el que es fa amb tota naturalitat.

I, com a cosa especial, tinc anotat que la senyora Fabián ha criticat les dotacions, les noves dotacions amb què es pretén, a través d'aquest Projecte de Llei, dotar el Departament d'Indústria, pel fet que diu que hi ha unes partides ja obertes de 1.000 pessetes. Jo, el que podria dir..., recordo dues o tres partides obertes amb 1.000 pessetes al Departament d'Indústria, que, com s'explicava en el document pressupostari, i com —si no ho recordo malament— vam tenir ocasió de debatre, perquè hi va haver una transaccional —si no ho recordo malament— amb el senyor Riera, amb el senyor Santiago Riera, o amb algun diputat del Grup Socialista, que, aquestes partides de 1.000 pessetes eren perquè anaven lligades a un cànon concret per a aquella aplicació. Per tant, el fet que existeixi aquesta partida no obsta, en absolut, la bona necessitat —que ha defensat l'Honorable Conseller— de dotar aquestes partides —la 13.03.770.07 i la 13.07.770.08— amb les quantitats respectives de 400 i 250 milions; són temes diferents. També —hi insisteixo— no solament s'ha sumat a les paraules del senyor Curto, sinó que també ha lamentat molt el fet de no tenir nivell d'informació suficient, o, amb les seves paraules, informació de cap tipus.

Finalment, el senyor Martí Carnicer ha parlat que la seva manifestació seria en el context del Pressupost i, aleshores, ha tret altres temes nous. Però, el tema del nivell d'informació..., perquè no cal dir que el nivell de la motivació, només cal no ja haver esperat a sentir les paraules de l'Honorable Conseller, només cal llegir l'exposició de motius, només cal haver assistit, senyora Fabián, al debat de totalitat en Comissió, i que, en nom del Grup de Convergència i Unió, vam explicar quina era aquesta motivació, que és neta i transparent : d'una banda, es diu, l'evolució que està seguint el cost de l'obra pública comporta una reducció efectiva de la capacitat inversora de l'Ad-

ministració; en definitiva, en aquests moments, hi ha excés de demanda en la construcció, i això provoca, inevitablement —un augment de la demanda—, un encariment de la contractació pública, i la manera de compensar-ho és dotar amb majors recursos aquesta obra pública, i, per això, si vostès ho repassen, veuran que, tant a Presidència com, en certa manera, també a Governació i, sobretot, a Política Territorial —i això s'ha dit—, doncs, aquest és un element que hi pesa fortíssimament. Per no anar més lluny, suposo que vostès hauran recollit de la bústia —de la seva respectiva bústia— l'últim exemplar publicat de la revista *Espais*, del Departament de Política Territorial —jo l'he trobat avui, suposo que fa dos o tres dies que deu ser a la bústia de cada diputat i diputada— i allà veuran que, precisament, hi ha un article que explica amb molt de detall la incidència, el problema de l'increment de cost de l'obra pública, i aquest és un tema que molts de nosaltres, aquí presents en aquest hemicicle, que també tenim responsabilitats de govern i d'oposició en els ajuntaments, també patim aquest factor que, si per un cantó és bo aquest *boom* de la construcció, per a un major benestar del país, per a una major activitat econòmica, també, en tant que aquest aspecte té aquest aspecte, diguem-ne, advers.

L'altra motivació també s'explica, que diu que s'ha manifestat la necessitat de realitzar noves operacions de capital referents a equipaments locals i al foment de la inversió en comarques econòmicament deprimides. I aquí, com s'ha apuntat per part d'alguns dels senyors diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula, hi juga fortament el tema del Pla Únic d'Obres i Serveis, perquè pensem —si vostès coneixen la problemàtica dels municipis mitjans i petits a casa nostra, i el nostre Grup, en contra del que a vegades aquí es diu, tenim un gran esperit municipalista, intentem conèixer la problemàtica dels municipis—, realment els municipis, sobretot els petits, tenen una insuficiència financera molt important. Això fa que l'aportació del municipi a aquestes obres finançades en el Pla, de manera gairebé universal, han de recórrer al crèdit; aquest crèdit municipal avui dia està pràcticament cobert —i alguns municipis que no, i el senyor Martí Carnicer suposo que no hi està d'acord, perquè el seu municipi tinc entès que no és d'aquests, té un sanejament, un grau de sanejament important—, però, dissortadament, molts municipis de Catalunya tenen una situació financera d'ofec. I, aleshores, hem de preveure, també, un altre aspecte, que és que hi ha hagut unes expectatives fallides quant a la nova regulació de base, legal, de les hisendes locals, i davant d'això, i davant també —i em sap greu dir-ho— del congelament d'una sèrie d'aportacions d'Estat i de diputacions, fan del tot necessària aquesta nova necessitat de dotar. I jo recordo els molts esforços, les moltes argumentacions que especialment l'Associació de Municipis de Catalunya ha fet valer durant aquest temps per a justificar la justícia, l'equitat que hi hagi un increment important, que es xifra al voltant dels 2.300 milions de pessetes, dels quals 750 estan destinats a comarques i municipis de muntanya. Ara, el tema del nivell d'informació. Aquest és un tema..., que el nivell d'informació, en certa manera, és subjectiu, perquè allò que un senyor diputat o una senyora diputada, o un grup, pot creure que és suficient, un altre grup pot creure que no és suficient. Aleshores, aquí hi ha una documentació, que s'ha adjuntat per part del Consell Executiu, que el nostre criteri és suficient, hi

ha una Exposició de Motius, hi ha un annex com a apèndix, en què hi ha un detall de totes aquestes partides, hi ha una memòria que s'acompanyava, i, aleshores, jo voldria recordar un fet del qual aquí ningú ha parlat, que és que el Reglament de la Cambra preveu aquestes circumstàncies: hi ha l'article 93, que ho regula, i l'article 93 explica clarament que, si la Mesa del Parlament considera..., diu: «Si la Mesa del Parlament té coneixement que s'ha produït un defecte de forma», com algú apuntava, una insuficiència total, que aleshores hi ha tota una mecànica. I, aquí, encara que han dit —cosa que jo desconeixia— alguns il·lustres diputats que han intervingut en el debat, que en una Junta de Portaveus això ho va posar de manifest un portaveu, jo el que puc dir és que, a diferència d'algunes altres vegades —jo recordo que fa set o vuit anys hi va haver també una alegació d'aquest tipus, i es va considerar que era justificada, i es va reclamar informació addicional i, com és lògic, el Govern la va donar—, aquesta vegada, formalment, no s'ha demanat: s'ha presentat una esmena a la totalitat que ara resulta —ara resulta—, ara sabem que les esmenes a la totalitat estan motivades, en gran part, en el nivell d'informació, que no hi havia informació, cosa que en Comissió no s'ha dit. Per tant, jo entenc que aquest allegat de manca d'informació és per a justificar, a hores d'ara, la presentació d'una esmena a la totalitat, perquè és que, si realment hi hagués hagut l'interès de conèixer aquesta informació, es podia haver demanat prèviament la forma concreta. I voldria recordar, encara, un altre element, que en els capítols pressupostaris, que hi ha una gran complexitat d'informació, i, aleshores, és clar, l'alternativa és posar tota la documentació de la qual disposen tots els serveis de l'Administració per justificar totes les partides, cosa, evidentment, no diré impossible, però totalment no operable ni consultable plenament pels senyors diputats, sinó que vostès saben —sobretot les senyores i els senyors diputats que ja fa diverses legislatures que són en aquest Parlament, i tracten amb temes pressupostaris—, saben que, moltes vegades, els grups parlamentaris presentaven esmenes concretes de supressió d'un apartat, d'una partida, d'un article, i a la motivació es deia: «Manca d'informació». I, aleshores, el Grup de Convergència i Unió procurava obtenir aquesta informació, en el cas que no la tingués, i aleshores la proporcionava. En canvi, vostès aquí —i d'això, no sé si totes les senyores i els senyors diputats en són conscients— no han presentat ni una sola esmena concreta; han presentat esmena a la totalitat, i esmena a la totalitat vol dir que no s'està d'acord amb res. Perquè el senyor Martí Carnicer ens ha parlat molt del finançament —ens en va parlar molt i ho vam debatre molt a fons en el tema del Pressupost—, i avui ens deia: «Home, en la despesa sí que estem d'acord; en el que no estem d'acord és en el finançament». Però, és que, senyor Martí Carnicer, jo li haig de dir, amb tota humilitat, que, si vostès no estan d'acord amb el finançament, tenien un mecanisme clar i transparent per a actuar, que és purament fer una esmena de supressió de l'article 2, que és el que fixa el finançament, i vostès no estan d'acord absolutament en res: ho diuen perquè fan una esmena a la totalitat. És més, vostès podrien fer una esmena com feien, cent trenta o cent quaranta vegades van anar repetint en el debat pressupostari. Vostès feien aquella redacció que deia: «Es dota amb tants cents o tants milers de milions tal partida, i s'autoritza el Consell Executiu» —en paraules planeres— que

faci..., que s'espavili, perquè vostès deien «que ho tregui del capítol I, del capítol II, del capítol IV», que no..., a mi em sembla que no és una manera correcta de fer-ho, però que reglamentàriament estava bé. Vostès tampoc han recorregut a això; vostès van en contra de tot aquest conjunt de millores, conjunt de millores que jo no m'allargaré repetint perquè en el *Butlletí* 76 hi ha el detall; l'Honorable Conseller els ha anat comentant en un ordre divers, en funció de si eren despeses de capital propi o aportacions de capital a organismes aliens, etcètera.

El senyor Martí Carnicer ha basat, també, aquesta oposició en el que ell en diu «Pressupost alternatiu», eh?, que això també pomposament es va qualificar de «Pressupost alternatiu» unes partides que retiraven de les consignacions que tenien en el Projecte de Llei de Pressupost de l'any 89, al voltant de 73.000..., em sembla que al final vam arribar a 78, encara que vostès discrepaven, i aleshores, això, evidentment, no és un pressupost alternatiu. El que celebro és que ara no s'hagin vist amb cor de presentar una esmena concreta, de substituir el finançament per aquest finançament alternatiu tan magnífic que vostès ens explicaven, i per això han optat per l'esmena a la totalitat, perquè en una esmena a la totalitat queda molt més disfressada l'oposició. En definitiva, el nostre Grup considera que hi ha una aplicació totalment correcta, es compleixen els requisits de l'article 39 de la Llei de Finances Públiques de Catalunya; que hi ha una motivació explicada, una motivació real, que tots vostès, si esbrinen, si investiguen una mica els problemes de les administracions públiques de cara a la construcció, és evident que és vàlida; que si vostès coneixen, com crec que coneixen, i és la seva obligació conèixer com a representants del poble de Catalunya quina és la problemàtica angixant dels municipis, especialment els petits i els mitjans, que si vostès coneixen —i ho coneixen, perquè ara no faré la indelicadesa que potser vaig cometre en Comissió, d'anar fent ressaltar una sèrie de senyors diputats socialistes que han demanat coses, moltes d'aquestes coses en el terreny industrial, en el terreny de les carreteres, en el terreny comarcal, que ara vostès s'hi oposen, perquè insisteixo que vostès, encara que de paraula ens diuen que s'oposen al finançament, vostès formalment s'oposen a la totalitat de la Llei.

Per tant, nosaltres, que veiem aquestes necessitats creixents de les àrees de comarques deprimides, d'àrees que necessiten una preferent localització, perquè al llarg d'aquest temps s'han agreujat uns problemes estructurals al nostre país, tenint en compte que la documentació presentada pel Consell Executiu s'ajusta a l'article 93 del Reglament, nosaltres entenem que cal rebutjar aquest conjunt d'esmenes de retorn de la totalitat, perquè una altra alternativa —i amb això acabo— podria ser un text alternatiu —amb un text tan breu es podia fer un text alternatiu—; ningú l'ha fet. Si realment hi hagués hagut una voluntat política d'un pressupost alternatiu, com se'ns va dir fa sis mesos, ara podria ser hora de fer-ho, i no: s'ha preferit fer l'exercici no transparent de dir: «esmena a la totalitat, no volem res, i en funció del debat explicarem els arguments que convinguin».

Per tots aquests motius, senyores i senyors diputats, nosaltres, no sols, òbviament, no donarem suport a aquestes tres esmenes, sinó que hi votarem en contra, perquè creiem que aquest Projecte de Llei s'ajusta a la Llei i, sobretot, a les neces-

sitats peremptòries de Catalunya, i d'aquí la conveniència de comptar amb un crèdit extraordinari i suplement de crèdit per a les atencions que es descriuen en el Projecte de Llei, que es motiven en l'Exposició de Motius, i que aquí hem intentat, entre tots una mica, explicar el seu contingut.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Escudé. (*Ll. Sr. Curto demana per parlar.*) Senyor Curto, per què demana la paraula?

El Sr. CURTO : Senyor President, en virtut de l'article 67.3, per contradiccions, però, en tot cas, demanar a esta Presidència que valori la petició d'est Diputat, perquè entén, est Diputat, que ha estat contradit en dos aspectes, dues precisions que voldria fer.

El Sr. PRESIDENT : Té un minut per a la contradicció.

El Sr. CURTO (*de l'escó estant*) Gràcies, senyor President. Per una part, matisar, senyor Escudé, que est Diputat, quan s'ha referit a aquella interpellació que no li va ser admesa a tràmit, no ha volgut fer cap més comentari per a preservar les formes que hem de guardar tots los diputats en los comentaris de passadís, i evitar comprometre, precisament, un diputat del seu Grup. Per això no he volgut entrar en esta interpellació que no es va admetre a tràmit. I, en segon lloc, senyor Escudé, quan vostè ha fet referència —i això ho considero més greu— a les expressions «folkloriques» que jo he manifestat quan he dit que «matxo que no fa fem, fora del corral», expressions «folkloriques», jo li vull dir que estos proverbis pertanyen al *Vademecum de la sabiduria popular tortosina*, el qual llibre vaig tenir l'honor de regalar a l'anterior President del Parlament, i que, com molt bé diu lo seu títol, «*sabiduria popular tortosina*». Jo ja sé que, des d'aquí, les coses es miren des d'una altra altura; allí baix són d'una altra manera, però, és igual, estes són unes peculiaritats —tot és admissible en lo debat, senyor Escudé, tot és admissible—, però estes peculiaritats són quelcom que jo continuaré dient en esta Cambra perquè és una manera especial d'expressar-nos que volem guardar en aquella zona.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Curto. És que ara em demanen per contradicció, però jo entenc que l'expressió del senyor Escudé sobre aquest particular —i així ho ha entès la Cambra— ha estat en to clogiós, de cap manera... (*Ll. Sr. Escudé demana per parlar.*) Senyor Escudé, no l'he interpretat bé?

El Sr. ESCUDÉ (*de l'escó estant*) : Sí, és que no sols m'ha interpretat bé vostè. Jo he parlat de «fer les delícies» nostres, sinó que jo el que voldria deixar ben clar, senyor Curto... Jo no sé quina idea té del folklore, però és que el folklore, per a nosaltres, i etimològicament, és la saviesa popular, és del poble, i, per tant, no les de Tortosa..., jo tinc les de Terrassa (*rialles*), jo m'he trobat diverses vegades, senyors diputats, en aquesta Cambra, utilitzant expressions típiques del meu poble, de la meua zona, que no es comparteixen en altres llocs. L'altre dia jo parlava d'un que era seriós «com un plat d'arròs», i tothom va quedar esgarriat perquè no sabien el que era. Doncs, en això, estem totalment d'acord, i aquí no hi ha contradicció. I, quant al primer punt, jo l'únic que li he dit, senyor Curto, és que el desconeixia, i que, per tant, no li podia rebatre.

Gràcies, senyor President.

(*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Escudé. Ara poden intervenir els altres grups parlamentaris que no han presentat esmenes. Pel Grup Mixt té la paraula el senyor Martín i Toribio. (*Remor de veus.*) Prego silenci!

El Sr. MARTÍN : Honorable senyor President, il·lustres senyores i senyors Diputats, el Consell Executiu ens demana que votem favorablement un suplement de crèdit de 6.000 milions de pessetes per a operacions de capital al Pressupost del 1989. Els Diputats del CDS ens hem oposat a l'aprovació —i ens hi oposarem— de la proposta del Govern per tres raons : primera, per l'obstinació del Govern de Convergència i Unió a no escoltar la veu de l'oposició, sigui la que sigui. Bona part de les demandes dineràries que ens fa el Govern, justament les vàrem fer nosaltres quan debatiem en aquesta Cambra el Projecte de Llei dels Pressupostos del 1989. Els recordaré la constant apel·lació que vàrem fer els centristes a la necessitat de més dotacions econòmiques per a les corporacions locals; el mes de desembre, vostès, senyors del Govern i del Grup de Convergència i Unió, s'hi oposaren, i ara ens demanen 2.350 milions.

Segona raó : per la seva manca de previsió. Diuen vostès, en l'Exposició de Motius del Projecte, que l'evolució en forma d'increment que està seguint el cost de l'obra pública significa una reducció efectiva de la capacitat inversora de l'Administració. És fals. El que passa —i així s'ha de dir— és que vostès van calcular malament les seves previsions inversores, i ara els falten diners. És clar que els costos de les obres han pujat, però això era absolutament previsible fa sis mesos, quan parlàvem del Pressupost d'enguany, i vostès s'equivocaren, i ho han de reconèixer.

Tercera raó : per la seva manca d'informació i transparència. Cap novetat : vostès ens proposen de fer l'aprovació d'uns pressupostos d'inversions, i voldríem saber quines, i per això ens vàrem adreçar al Conseller d'Economia i Finances, per tal que s'enviés l'annex d'inversions corresponent a aquest Projecte de Llei. El Conseller ens contestà que al Projecte de Llei ja hi ha prou documentació per tal de debatre. Aquí tinc la contesta que, al seu dia, es va lliurar al meu col·lega Il·lustre Diputat senyor Latorre. La manca d'informació ja ha estat denunciada i nosaltres ens hi afegim. Doncs, bé, deixin-me plantejar-los tot un seguit de dubtes que tenim, malgrat la suficiència de la documentació que estima el Conseller i malgrat les explicacions que ens ha donat l'Honorable Conseller fa uns moments.

Per a quins edificis i per a què necessita el Departament de Presidència —diguem Secretaria General— els 100 milions de pessetes que demana? Per a quins equipaments esportius necessita la Secretaria General d'Esports transferir a les corporacions locals 200 milions de pessetes? A quines institucions sense finalitat de lucre aniran a parar els 200 milions de pessetes que ens demana la Secretaria General d'Esports per a equipaments esportius? Quina és la destinació que es pretén donar per la Conselleria de Governació, a través de la Direcció General de l'Administració Local, als 2.300 milions de pessetes per a transferències de capital a les corporacions locals? No els resulta sospitosa la precisió de la xifra de 1.084.552.650 pessetes que se'ns demana per a obres de carreteres, serveis complementaris, revisions de preus i modificats? Tenen por,

potser, que algú descobreixi si faciliten la informació adequada que bona part d'aquesta quantitat podria pertànyer a incidències d'obres ja acabades? I quan ens demanen vostès 320.430.550 pessetes per a la liquidació d'obres, de quines obres ens parlen? No pas, evidentment, de cap nova inversió; sí, evidentment, d'obres ja acabades, les liquidacions de les quals, o almenys la seva previsió, haurien vostès d'haver inclòs en el Pressupost de 1989. Per a quins estudis i projectes necessita la Direcció General de Carreteres la quantitat exacta de 95.016.800 pessetes, si en el Pressupost aprovat ja figuraven 150 milions? És que s'ha incrementat tot el 66% les xifres de projectes a encarregar, o més aviat es tracta de projectes ja redactats i que inopinadament s'han de pagar ara? Quin és l'abast d'aplicació del programa de promoció pública d'habitatges que els proposa l'Institut Català del Sòl per a utilitzar els 300 milions que es demanen? Quan —recordo que s'acaba el mes de juny— tindrem algun detall del programa específic de tractament de residus sòlids urbans per al qual es demanen 200 milions de pessetes? Quina serà la destinació que el CIDEM donarà als 150 milions per a inversions per al foment de l'activitat empresarial? A qui transferirà i amb quina finalitat, el Departament d'Indústria i Energia, els 400 milions que demana per al foment de la inversió en les comarques deprimides, o els 200 milions que la mateixa Conselleria demana per al foment de la inversió en àrees de preferent localització? En definitiva, senyors del Govern, vostès ens demanen un xec en blanc, i els centristres no els el donarem.

Moltes gràcies, Il·lustres senyores i senyors diputats; moltes gràcies, Honorable President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Martín i Toribio. Pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana té la paraula l'Honorable senyor Hortalà.

El Sr. HORTALÀ : Senyor President, senyores i senyors diputats, amb puritat pressupostària, quan es demana per part del Govern un crèdit extraordinari, se suposa que hi ha raons extraordinàries per a fer aquest tipus d'acció, i se suposa, a més a més, que aquestes raons extraordinàries obeeixen a uns criteris d'una certa urgència. És per aquest motiu que, quan el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana va rebre la notificació formal d'aquest Projecte de Llei, atesa l'escassa informació que aquest contenia, vàrem tenir la temptació —com han fet altres grups— de presentar una esmena a la totalitat, però, respectuosos amb la tradició del que significa un projecte de llei d'aquesta naturalesa, vàrem esperar fins al dia d'avui que es debatés públicament i es donessin les raons del perquè d'aquest crèdit extraordinari.

Hem escoltat amb atenció —com sempre fem— la intervenció del representant del Govern, sobretot pel prestigi que l'empara i perquè, en el fons, hi ha una tècnica pressupostària utilitzada per un bon Director General de Pressupostos, que és el senyor Ortuño. Però, els he de dir, amb tota franquesa i sinceritat, que les conclusions, en cap cas, no han avalat —ho torno a dir—, des del punt de vista tècnic, tot allò que podria justificar la presentació d'aquest Projecte de Llei.

Hi ha diferents raons, senyors i senyors diputats; una raó de tipus tècnic : cap de les previsions que conté la despesa d'aquest Projecte de Llei és una previsió extraordinària i urgent, totes són perfectament pressupostables amb una antelació suficient, perquè quan es va fer el Pressupost del 89 se sabia

—penso jo— que hi hauria algunes necessitats en matèria esportiva pel que fa a temes de Presidència; que hi hauria algunes necessitats en temes d'Administració Local, pel que fa al Departament de Governació; que la revisió dels preus dels contractes d'Obres Públiques estaven subjectes, òbviament, al creixement de l'índex general de preus, i que el Departament d'Indústria —i aquest és un apartat del qual després parlaré específicament— podria tenir algunes necessitats, perfectament previsibles, amb una antelació suficient per a introduir-les al Pressupost respecte al reequilibrament industrial del territori.

Per tant, cap d'aquests motius justifiquen tècnicament un crèdit extraordinari; tot el contrari, el que justifiquen és una previsió pressupostària quan, a més a més, es dona la circumstància en aquests moments que, per raons normals i objectives de conjuntura econòmica, el Pressupost d'enguany, pel que fa a l'estat d'ingressos, es liquidarà amb superàvit; només el capítol segon, amb dues partides específiques : actes jurídics documentats i transmissions patrimonials, com a conseqüència de l'increment d'activitat econòmica donarà uns rendiments molt superiors als que al seu dia varen estar pressupostats. Per tant, davant d'això, no amb imaginació, senzillament amb un coneixement normal de tècnica pressupostària, era molt millor a tots els respectes haver previst aquestes necessitats ja previsibles ara fa un any, o ara fa nou mesos, sota la tècnica dels crèdits ampliables i no sota la necessitat que ara es presenta com una qüestió realment crucial d'un crèdit extraordinari. Sobre aquest punt tècnic, senyor Conseller, senyores i senyors diputats, senyors del Govern en general, entenc que no hi ha aquells requeriments mínims que fan del Pressupost una eina útil no solament per a l'exercici d'unes despeses o la previsió d'uns ingressos, sinó també per a una pràctica correcta del que és l'acció de Govern.

Però és que, a més a més d'això, hi ha altres elements. Hi ha l'element específic del que comporta la destinació d'aquest crèdit extraordinari. I, particularment, dins d'aquesta destinació, aquella que fa referència al Departament d'Indústria i Energia.

No els vull pas amagar que durant molt de temps jo mateix m'he autolimitat a parlar d'aquest Departament per raons òbvies, però em sembla que ha arribat el moment de fer-ho. El juny del 84 es va dissenyar un model, més bo o més dolent, però, en qualsevol cas, consistent, per a intentar aixecar una economia industrial dins d'un període francament depressiu. Aquell model, en la seva essència, continua, paradoxalment, encara vigent. Tant és així que, en aquelles circumstàncies, què és el que convenia? Potenciar la inversió pública i privada i, si no n'hi havia prou amb la pública i privada, la internacional, en diferents indrets, al més estimables possible, des d'un punt de vista de la rendibilitat industrial del territori català, estimular la inversió i, per tant, projectar ajuts sota la forma convencional de subvencions.

Però quan la conjuntura canvia, i es passa d'una època depressiva a una època de recuperació i, fins i tot, de prosperitat, el concepte de subvenció és un concepte dolent, perquè distorsiona normalment les lleis bàsiques de l'oferta i de la demanda, en benefici d'aquells que reben les subvenció i en contra dels altres que, competitivament, no la reben. Per tant, des d'aquest punt de vista, el que convé és una política de servei

públic, i la política de servei públic, tal com està avui dia de concentrada l'activitat industrial a Catalunya, obligava necessàriament a un procés ampli de reequilibrament industrial del territori.

Semblava que els Pressupostos, tímidament, volien incidir per aquesta via, no només per a compensar les fortes inversions que al seu dia va comportar la ZUR, sinó també perquè hi havia tot un conjunt d'obres i d'infraestructures en marxa que permetien un millor aprofitament dels diferents indrets del territori, i això no es va fer; tot el contrari: les subvencions pressupostades fins al moment pel que fa al Departament d'Indústria i Energia no han servit per a això, s'han utilitzat per a aquest concepte enganyós de la internacionalització, s'han utilitzat per a afavorir les grans empreses, per a afavorir les multinacionals, per a intentar una localització de punts de venda no se sap ben bé de què de l'economia industrial catalana a Hong Kong, a Califòrnia, a Nova York, a diferents indrets, i en canvi s'ha oblidat, òbviament, obrir oficines d'aquest tipus a diferents punts del territori català que necessiten avui una compensació industrial des del punt de vista d'aquest reequilibrament. I ara, amb aquest Projecte de Llei, es vol fer això, es vol fer això d'una manera, em sembla a mi —ens sembla al nostre Grup— totalment inadequada, totalment inadequada perquè els recursos que s'hi destinen, malgrat tot, són insuficients, i perquè, en definitiva, les compensacions que això comportarà no serviran sinó per a una acció estrictament de política propagandística, sense donar, en aquests moments, cap resultat efectiu.

És evident que això és un judici d'intencions, i en podem parlar dins d'un temps, però quan es presenta un projecte de crèdit extraordinari, sense una memòria explicativa almenys per a aquests requeriments, és evident que l'única intencionalitat que en el fons amaga és una intencionalitat política i propagandística.

Però és que encara hi ha una altra raó que s'ajunta a la tècnica i, si es vol, a la funcional, que és la raó política. Quina necessitat té el Govern de Catalunya en aquests moments d'incrementar, al marge que arribi o no arribi al sostre legalment establert..., quina necessitat té el Govern de Catalunya d'incrementar la seva estructura d'endeutament? No n'hi ha cap; no n'hi ha cap, senyor Conseller. Aquests 6.000 milions de pessetes poden ser una quantitat negligible en el conjunt del Pressupost, però intentar en aquests moments utilitzar una vegada més la tècnica de l'endeutament des del subterfugi que s'utilitzarà —i si no al temps— del victimisme, em sembla absolutament innecessari; innecessari perquè avui el victimisme ja no impressiona ningú. No impressiona el Govern central i, el que és pitjor, no impressiona el poble de Catalunya. I si realment, sobre la base d'això, el que es vol és un argument polític per a dir «el Pressupost no arriba pertot arreu», i per tant, cada vegada que hi ha d'haver una petita desviació, malgrat que pot ser compensada per la via del còmput a la baixa del pressupost de l'estat d'ingressos, si cada vegada que hi ha una desviació hem d'utilitzar el recurs del crèdit extraordinari sota la fórmula del finançament i de l'endeutament, llavors, d'una vegada per totes, vagin al que tantes i tantes vegades, des d'Esquerra Republicana els hem dit, que és a una reconsideració en profunditat del sistema de finançament perquè aquest tipus de coses, realment, no hagin de succeir.

Nosaltres no estem en desacord amb la finalitat del crèdit extraordinari; no hi estem en absolut en desacord; ens sembla bé que aquests diners es destinin a les coses que es volen destinar. El que objectem és el procediment, és la falta de previsió; el que objectem és que vulguin matar mosques a canonades utilitzant per a aquest tipus de coses el recurs del crèdit extraordinari. I, des d'aquest punt de vista, els he de dir amb tota sinceritat que nosaltres no varem presentar, com els deia al començament esmena a la totalitat, però que, evidentment, no votarem aquest Projecte de Llei. No votarem aquest Projecte de Llei i, en dir-los això des d'aquesta tribuna, voldria, per a acabar, afegir una cosa molt senzilla, i dir-los a vostès, senyors del Govern, partits que donen el suport majoritari al Govern: «Fixin-se bé, pel que hem pogut escoltar al llarg de diverses intervencions, que, en cap cas, s'ha posat en qüestió la finalitat d'aquestes inversions; en cap cas s'han subvencionat d'una manera significativa: s'ha posat en qüestió falta d'informació, s'ha posat en qüestió, des de la nostra perspectiva el procediment, s'ha posat en qüestió la falta d'imaginació, s'ha posat en qüestió la utilització de tècniques en moments que, realment, no tenen per què utilitzar-se, però en cap cas no s'ha posat en qüestió la finalitat. Però fixin-se bé que aquest Projecte només el votaran vostès. Aquest Projecte només estarà votat pel Grup de Convergència i Unió. Ja sé que n'hi ha prou, perquè tenen la majoria absoluta, però en una circumstància com aquesta, em fa l'efecte que això els hauria d'obligar a reflexionar i, en el futur, els temes que obliguen a millores significatives pel que fa a la infraestructura —de tota mena: industrial, comercial, financera, de serveis— del país, em fa l'efecte que, aquest tipus de coses, les haurien d'argumentar millor, utilitzar tècniques més depurades i, en qualsevol cas, tenir una previsió, tenir un projecte quan s'ha de tenir, és a dir, quan es discuteixen els Pressupostos.

Senyor President, senyores i senyors diputats, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Hortalà. Com que les tres esmenes són coincidents, farem una sola i única votació.

Les senyores diputades i els senyors diputats que hi estiguin d'acord, amb les esmenes a la totalitat, que hi estiguin d'acord?

Vots a favor?

Els que hi estiguin en contra?

Abstencions?

El retorn del Projecte al Consell Executiu ha estat rebutjat per 42 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Acabat el debat i votació de les esmenes a la totalitat, i atès que no hi ha cap esmena a l'articulat, d'acord amb l'article 101.2 del Reglament, es passa a la votació del conjunt del Projecte de Llei.

Les senyores diputades i els senyors diputats que hi estiguin a favor es volen posar drets?

Els qui hi estiguin en contra?

Abstencions?

El Projecte de Llei de Concessió d'un Crèdit Extraordinari i de Suplement de Crèdit per a Operacions de Capital al Pressupost de 1989 ha estat aprovat per 66 vots a favor, 42 vots en contra i cap abstenció.

Ara, els grups que ho desitgin poden intervenir per explicar el vot.

**Projecte de Llei del Patronat
de la Muntanya de Montserrat**

No hi ha explicació de vot i es pot passar, per tant, al segon punt de l'ordre del dia, que és debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei del Patronat de la Muntanya de Montserrat i de les esmenes per a defensar en el Ple. La Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local ha acabat els seus treballs i ha emès dictamen. Un membre del Consell Executiu pot presentar la iniciativa de la Llei? Té la paraula l'Honorable Conseller senyor Bassols.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA (Agustí Bassols) : Molt Honorable President...

El Sr. PRESIDENT : Esperí's, senyor Conseller, que hi hagi silenci. *(Pausa.)* Pot començar.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA : Senyor President, gràcies. Il·lustres senyores i senyors diputats, el Patronat de la Muntanya de Montserrat, sota la denominació de Patronato Nacional de la Montaña de Montserrat, va néixer el 16 d'octubre del 1950, en virtut d'un Reial Decret del Govern d'aquella època, i es va posar sota la presidència del Ministeri de Governació. Això no obstant, la motivació a què responia l'erecció d'aquest organisme —i que s'exposa en el Reial Decret que el crea—, crec que continua essent vàlida avui, i per això em permeto de recordar-la : el Patronat obeïa a la importància —com deia el mateix Decret— religiosa i cultural del santuari, a la bellesa i singularitat de l'indret, que l'havien convertit en un centre turístic internacional, i també a la pràctica impossibilitat dels ens locals que es reparteixen la muntanya d'exercir les actuacions públiques que aquestes especialitats, que aquestes singularitats exigien. Crec, com he dit, que aquestes motivacions, entre altres raons que justifiquen el manteniment del Patronat, són perfectament vàlides avui.

L'organisme ha experimentat modificacions importants, d'acord amb les vicissituds històriques del país. Així, ja a l'any 77, per un Reial Decret del Govern central del dia de Sant Jordi de l'any 77, va experimentar un canvi de nom —des de llavors es diu Patronat de la Muntanya de Montserrat— i va ser posat sota la presidència del President de la Diputació de Barcelona. I també per Reial Decret de l'octubre del 82, i seguint un procés de normalització catalanitzadora, el Patronat era posat sota la presidència de la Generalitat de Catalunya i se li donava la composició que s'ha mantingut fins avui. Després, l'any 83, un Decret del Govern de la Generalitat, de 21 de juliol, establí l'estatut de funcionament —vigent també— i un altre Decret, del gener del 87, declarava parc natural la muntanya de Montserrat i la posava sota la gestió del Patronat, que quedava, per tant, convertit en l'òrgan gestor d'aquest parc.

Bé, penso que aquesta enumeració de les principals disposicions que regeixen i que han modificat la vida del Patronat explica ja una de les raons del Projecte de Llei que vinc a presentar a la Cambra. És a dir, calia una refosa d'aquestes disposicions, una unificació, però, a més a més, era necessari també, culminant aquest procés de normalització, convenia també procedir a una actualització de l'organisme i, sobretot, donar-li aquest rang de ser regulat per llei. Per imperatiu legal, perquè els organismes autònoms a Catalunya han de ser regulats i creats per llei, i també, atesa la importància del Patronat per la

missió que té confiada, era adequat i corresponent que fos regulat per una llei del Parlament de Catalunya. I per això el Govern de la Generalitat va redactar i va introduir a la Cambra aquest Projecte que avui tinc l'honor i la satisfacció de sotmetre a la seva aprovació.

El Projecte de Llei —per cert, bastant modificat, i no dubto que millorat, per la Comissió que l'ha dictaminat— es compon de 25 articles, dividits en cinc capítols, que fan referència a disposicions generals, a les competències de l'organisme, a la seva organització i composició, al règim econòmic i unes disposicions finals.

En realitat —i llevat, doncs, d'elevat l'organisme a un rang superior i de fer una refosa de les disposicions per les quals es regula—, la Llei introdueix poques modificacions, poques diferències en la normativa en si que ja el regia. Als objectius, s'hi afegeix naturalment a la Llei el de la gestió del parc, que ja li havia atorgat el Decret de gener de l'any 87, i, en definitiva, es poden resumir les finalitats, els objectius o les competències del Patronat en aquesta gestió del parc i el que en podríem dir, per resumir-ho, la conservació, la restauració i la millora de la muntanya —i amb això vull dir dels seus accessos, dels seus serveis, dels edificis monumentals i del turisme.

És potser l'organització del Patronat on observem més diferències. Per un costat, en el Ple s'introdueix la figura d'un altre, d'un segon vice-president per a facilitar la delegació de la presidència. I, sobretot, és a la Comissió Executiva on s'ha tractat de fer una obra d'agilitació, començant per la reducció de l'organisme en ell mateix i, a més a més, institucionalitzant la figura del gerent, que dona a tota aquesta organització un caràcter, un sentit més modern i, sobretot, més dinàmic, més àgil.

Bé, jo he parlat que la Comissió havia treballat en aquest Projecte i hi havia introduït importants modificacions, i penso que això és un fet que convé subratllar, i que convé subratllar-lo d'una manera molt encomiàstica. A l'Informe de la Ponència apareixen 48 esmenes al text original, al Projecte governamental, de les quals 31 van ser resoltes per la Comissió, amb un lloable esforç de tots els grups, del grup de la majoria i de tots els altres, de tots els grups parlamentaris, que, possiblement moguts per l'objecte que es creava o que es reorganitzava en virtut d'aquesta Llei, és a dir, un organisme que ha de regir la muntanya de Montserrat, van fer un autèntic esforç de consens. Jo penso, de totes maneres, que això, per tant, s'ha de remarcar i és important, però que per aquesta mateixa raó, que som davant una llei no política i que es refereix a Montserrat, que ha estat sempre aquest centre de defensa dels nostres valors culturals, cívics, patriòtics, que és el símbol de pau i d'unió de tots els catalans, que caldria, encara avui en aquest Ple, fer un major esforç de consens per resoldre, si és possible, sense necessitat d'un vot majoritari, les esmenes o la majoria de les esmenes que queden pendents.

Goethe va dir que l'home només pot trobar la seva pau en el seu propi Montserrat. Doncs, bé, els catalans que tenim no aquest Montserrat individualitzat, aquest Montserrat ideal de què ens parla Goethe, sinó que tenim el Montserrat autèntic, de roca viva, i que és de tots, i que és propi de tots, hauríem d'aplicar aquesta pau que ha de portar al nostre poble aquest esforç d'elaborar una llei amb el màxim de consens.

Jo, per tant, aprofito la presentació d'aquest Projecte de Llei

i, en el fons, amb les modificacions introduïdes pel Dictamen, el treball de la Comissió, per a apellar a aquest sentiment i demanar al Ple que es faci encara un esforç de major consens. Queden 17 esmenes reservades : jo penso que moltes d'aquestes poden ser acceptades, altres poden ser retirades i altres poden ser, en definitiva, transgides, amb la qual cosa penso que tots hi sortiríem guanyant.

De tota manera, no, no vull exagerar; crec que l'esforç de consens ha estat fet, que és exemplar, que existeix també una perfecta sintonia quant a la necessitat de regular per llei el Patronat, que queden petites diferències i que, en definitiva, el pluralisme i el respecte al pluralisme és també extraordinàriament positiu.

Per tant, si bé, doncs, demano que es faci aquest esforç, també acabo expressant la meva seguretat, la meva convicció que aquest debat sobre aquesta Llei i l'organisme que en resulti erigit, qualsevol que sigui el seu disseny definitiu —sempre, naturalment, dintre dels límits de les esmenes que estan pendents de discussió—, contribuirà, en tot cas, que Montserrat i el seu organisme rector continuïn essent aquest signe, aquest motiu de pau i de concòrdia que ha estat sempre per al poble català.

Moltes gràcies per la vostra atenció, senyores i senyors diputats. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, Honorable Conseller. Si hi ha algun diputat comanat per la Comissió per a defensar el Dictamen ho podria fer. *(Pausa.)* No hi ha cap diputat. Per consegüent, comencem el debat del Projecte de Llei. Hi ha reservades diverses esmenes. La primera és a l'article primer, presentada pel Grup Socialista, que és una esmena de modificació. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat, l'Excel·lentíssim senyor Dalmau.

El Sr. DALMAU : Senyor President, senyores i senyors diputats, si li sembla al senyor President, agruparíem la defensa d'aquestes esmenes totes en un sol cop, en una única intervenció, i en retirariem unes quantes, amb l'esperit que demanava el senyor Conseller, que enumero a continuació. Les que retirariem són, utilitzant la numeració definitiva, no la que es va utilitzar en la Ponència, sinó la definitiva...

El Sr. PRESIDENT : La del Dictamen.

El Sr. DALMAU : La del Dictamen. Les esmenes retirades serien la 13, 14, 15, 16 i 17 i, en canvi, mantindríem la 1, la 5 i la 9; són les que ara, a continuació, passaria a defensar.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula.

El Sr. DALMAU : Bé, com ha exposat el senyor Conseller, aquest és un Projecte de Llei que, bàsicament, el que fa és donar un rang formal de més alt nivell, el més alt nivell possible d'una llei a un organisme, a un Patronat que ja existia.

És un Patronat que té, com s'ha dit, molts anys d'existència, que va ser, durant trenta-tres anys, sota la tutela i el manteniment i el sosteniment econòmic de la Diputació de Barcelona, que és qui en realitat posava els diners i l'organització administrativa perquè aquest Patronat pogués funcionar, i des del 1983 en va assumir la titularitat la Generalitat de Catalunya.

El Diputat que els parla ha conegut la fase darrera de traspàs d'aquest Patronat des de la Diputació de Barcelona a la Generalitat de Catalunya, en la seva condició de diputat, primer, i després de President de la Diputació, i recorda que, en el moment del trànsit, ja es va suscitar una qüestió que, pel que sembla, es

manté viva i que és objecte de la nostra principal discrepància, pràcticament la nostra única discrepància respecte a aquest Projecte de Llei, i és que ja es va parlar l'any 83 de si tenia sentit o no la presència de les tres diputacions catalanes —Girona, Lleida i Tarragona—, que no tenien, ja aleshores, ni tenen avui cap mena de jurisdicció sobre el territori de Montserrat. S'ha d'explicar, potser breument, per què hi eren aquestes tres diputacions : en el passat, quan no hi havia Generalitat de Catalunya, es va voler expressament que, no sols hi hagués la Diputació de Barcelona, sinó les altres tres, perquè d'aquesta manera tot Catalunya, a través de les diputacions provincials, tenia possibilitat d'actuar i d'incidir entorn d'una muntanya que, pels símbols que s'ha explicat que tenia, era bo que estigués protegida per totes les diputacions catalanes, pel conjunt del territori de Catalunya.

Els qui en aquell moment ja deien que, havent arribat la Generalitat i havent-se fet càrrec la Generalitat del Patronat, ja no tenia sentit que les tres diputacions esmentades continuessin, els que defensaven que ja no tenia sentit això, se'ls va replicar en aquell moment que era potser bo que, durant un temps, continuessin presents en el Patronat per dos motius : en primer lloc, fins que arribés la regulació per llei que fem avui, perquè, de fet, la Generalitat el que va fer l'any 1983 va ser simplement substituir l'Estat en la presència d'aquest Patronat i, en segon lloc, esperar les lleis d'organització territorial, que permetrien que hi hagués representació dintre del Patronat de nous organismes que s'esperaven ja aleshores, que eren les comarques.

Doncs bé, la segona condició, la de les lleis d'organització territorial, ja s'ha donat, els consells comarcals seran presents en el Patronat de la Muntanya. I la primera, que era que es fes una regulació per llei, també ja es dona justament avui, quan estem en tràmit d'aprovació d'aquest Projecte de Llei. Per tant, els dos requisits que havien justificat la continuació provisional de les tres diputacions esmentades ja s'han complert. La nostra sorpresa s'ha produït en veure que el Projecte del Govern manté la presència d'aquestes tres diputacions. És, com he dit abans, l'única discrepància de fons que nosaltres mantenim en un projecte que és cert que ha estat objecte d'un ampli debat i d'una àmplia discussió, ha estat consensuada i transaccionada —si se'm permet l'expressió— i que, probablement —és ben cert també, pel seu mateix caràcter, però bo—, hauria pogut ésser aprovat per unanimitat. Però, com que hi ha aquesta discrepància de fons, per això nosaltres mantenim aquestes poques esmenes i les passo a explicar rapidísimament.

Nosaltres pensem que no té cap sentit avui la persistència d'aquestes tres diputacions en els òrgans rectors del Patronat de la Muntanya de Montserrat, no en té cap. La representació de Catalunya, ja la té la Generalitat de Catalunya, suposo que ningú d'aquesta Cambra ho pot discutir. I aquestes tres diputacions no tenen cap jurisdicció territorial sobre la muntanya, com he explicat abans. Per què hi són, doncs? Per què el Govern, paradoxalment, estranyament, manté la presència d'aquestes tres diputacions en el Patronat de la Muntanya de Montserrat? Només se'ns ocorren dues explicacions possibles, una de molt prosaica i una de més política. La primera, la prosaica seria dir, simplement, perquè continuïn pagant; el que vol la Generalitat de Catalunya és estalviar-se unes pessetes

que hi continuaran posant les diputacions de Girona, Lleida i Tarragona. És un argument pràctic. Però m'admetran vostès, senyores i senyors diputats, que és un argument políticament poc gloriós; més aviat semblaria trist que tot un discurs, tota una lògica d'un discurs antiprovincialista a ultrança claudiqués davant d'un argument tan pragmàtic com és aquest. I, si convé saber-ho als senyors diputats, les tres diputacions esmentades no paguen gaire; en realitat, en l'exercici del 1989, només aporten un total de 7 milions i escaig, en un capítol d'ingressos de més de 100 milions, és a dir que no arriben a aportar ni un 7% del Pressupost. Nosaltres pensem que per un 7% del Pressupost no caldria aquesta claudicació; sembla una claudicació excessiva.

Però també hi ha una raó política possible, si no és aquesta pragmàtica, aquesta d'ordre pràctic que acabo d'esmentar, que seria la raó política: es dona la circumstància que aquestes tres diputacions són diputacions convergents. (*Remor de veus i rialles.*) És a dir, totes tres disposen, les úniques tres que disposen de majoria política de Convergència i Unió i tenen presidència de Convergència i Unió, enfront de l'única que està governada pels Socialistes de Catalunya... Bé... (*Remor de veus.*) I per Iniciativa per Catalunya, certament, certament; com ha estat així en el passat, en altres èpoques del passat, i Convergència també hi ha estat present.

Si la raó política és aquesta, que es tracta de tres diputacions de majoria de Convergència i Unió, probablement encara ens semblaria més greu que l'argument d'ordre pràctic que acabo d'esmentar. En primer lloc, perquè existeix, per part de Convergència i Unió, com he dit abans, un discurs antiprovincialista, és cert; existeixen, per part de Convergència i Unió, uns determinats projectes que sembla que no avancen, invocacions a favor d'una Catalunya de província única, que semblen paralitzats. Hi ha tota una colla de requeriments a les diputacions catalanes perquè facin traspassos als consells comarcals, des de les diputacions a la Generalitat, per exemple, que ja és en el Patronat, o bé als consells comarcals, que també seran en el Patronat de la Muntanya de Montserrat. Per tant, semblaria que tota aquesta lògica, que tot aquest discurs podria semblar, si m'ho permeten vostès, pura retòrica que s'esvaeix quan hi ha un interès partidista, que és que hi hagi tres representants més de Convergència i Unió en aquest Patronat. Per tant, d'aquí a creure que el contenciós que el Govern de Convergència i Unió té envers les diputacions només neix del fet que no controla políticament la diputació més important, només hi ha un pas, que és un pas que em sembla que molta gent farà amb facilitat, a la vista de casos com és aquest. Perquè convé recordar que aquí no hi ha discussió competencial, no estem discutint si té sentit o no té sentit que les diputacions siguin presents en aquest organisme, no parlem d'això: Montserrat no és a la província de Tarragona, ni a la de Girona ni a la de Lleida. No hi ha tampoc raons d'ordre històric, ni tan sols de reconeixement institucional, que es podrien invocar en el cas, per exemple, de la Diputació de Barcelona, que durant trenta-tres anys va assumir la gestió d'aquest Patronat; tampoc existeixen aquests arguments per a les altres diputacions. Per tant, aparentment no hi ha raons, com no siguin les que hem insinuat abans; que, totes dues, com he explicat, hem intentat explicar, ens semblen ben tristes i de poca volada.

Voldria dir també que no se'ns invoqui l'existència d'un arti-

cle en aquest Projecte de Llei, l'article 22, que ja parla de la substitució de les diputacions, perquè hi ha un article que diu que el dia que desapareguin les diputacions ja seran substituïdes pels organismes que en tinguin les competències. Bé, és que és obvi que quan desapareguin les diputacions, senyores i senyors diputats, ja no hi seran les diputacions. Per tant, aquest article és absolutament sobrer, l'única cosa que fa és actuar com a pantalla per a dissimular aquesta mala intenció de continuar la presència d'aquestes diputacions.

En definitiva, a nosaltres ens semblaria que si el grup de la majoria vol mantenir la seva congruència en els arguments que sempre diu defensar, fóra bo que rectificués. I ens agradaria també que l'etapa que s'obre ara a partir del reconeixement amb rang de llei del Patronat de la Muntanya de Montserrat servís també perquè aquest Patronat portés una gestió bastant més operativa que la que ha portat en els últims sis anys. Haurien de saber els senyors diputats que ha estat un Patronat relativament bastant inoperant. La declaració de parc natural de la muntanya pels seus evidents valors paisatgístics i ecològics ha arribat molt tard, va arribar l'any 1987; sort hi ha hagut de la planificació urbanística dels ajuntaments, d'alguns ajuntaments de la rodalia per a evitar que entorn de la muntanya de Montserrat s'hagin fet els disbarats que hem vist a molts altres indrets; sort hi ha hagut dels ajuntaments, perquè si haguéssim hagut d'esperar la declaració de parc natural per part del Patronat de la Muntanya, governat majoritàriament per Convergència i Unió, ja no hi hauríem estat a temps. No hi ha hagut, des de l'assumpció per part del Grup de Convergència o del Govern de Convergència i Unió, de la gestió del Patronat, una gestió efectiva i dinàmica, no hi ha estat, i l'entorn de Montserrat continua tenint greus problemes, per exemple els problemes dels accessos, que és gravíssim; s'han fet molts estudis, però no hi ha hagut encara cap solució pràctica per a resoldre l'embús regular i periòdic que es dona cada dia de festa a Montserrat, i els ciutadans de Catalunya que hi van o els turistes que s'hi arriben l'única cosa que han sabut en els darrers temps, com a canvi en els accessos a la muntanya de Montserrat, és que ara per a entrar s'ha de pagar, és a dir, que ja no hi ha, els dies de festa, lliure accés a la muntanya amb el vehicle particular, si no es paga prèviament un ingrés a la muntanya. És evident, doncs, que l'activació d'aquest Patronat ens sembla a nosaltres que ara pot fer-se, a partir del reconeixement amb rang de llei; és una cosa que interessa no només els diputats que tenim a Montserrat, diguem, un paisatge familiar molt proper i molt entranyable, sinó tots aquells que veuen a Montserrat altres coses —que s'han dit abans aquí—, hi ha gent que hi veu valors estrictament patriòtics, hi ha gent que hi veu valors d'ordre religiós, o hi ha gent que hi veu, purament i simplement, valors d'ordre paisatgístic. Tots ells són legítims, tots ells són nobles; ens sembla que valdria la pena que aquest Patronat que ara tindrà rang de llei fes unes quantes coses més de les que ha fet en els últims sis anys.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Dalmau. Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Coll i Majó.

El Sr. COLL I MAJÓ: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, faré un torn en contra de les tres esmenes defensades per l'Illustre senyor Dalmau.

Pel que fa a la primera esmena, nosaltres entenem que la redacció que proposa el Grup Socialista, citant la Disposició concreta que dona la condició de parc natural a la muntanya de Montserrat, tècnicament parlant no és encertada. Aquesta Disposició, senyor Dalmau, podria ser de qualsevol rang, i podria ser que en un futur la declaració de parc natural s'hagi de fer per un altre tipus de disposició, o també podria ser que una llei derogués aquest Decret, i quedés en l'articulat de la Llei que estem discutint una disposició ja derogada. Amb tot, i per a confirmar una vegada més la nostra predisposició a un bon consens en aquesta Llei, deixant de banda les conveniències d'ordre tècnic, el nostre Grup votarà a favor d'aquesta esmena.

Pel que fa a les esmenes números 5 i 9, a través de les quals el Grup Socialista pretén eliminar la representació en el Patronat de les Diputacions de Girona, Lleida i Tarragona, mantenint, això sí, la de la Diputació de Barcelona, la qual cosa, d'entrada —permeti'm que li digui, senyor Dalmau—, no ens sembla massa coherent, a pesar de les motivacions que vostè ha exposat, i que nosaltres, òbviament, respectem, però que no compartim; nosaltres entenem que si, tradicionalment, hi han estat representades totes quatre diputacions, no es pot anar destriant, no es pot anar discriminant de manera que unes sí i les altres no, i, en tot cas, en tot cas, l'article 22 ja preveu que, en produir-se el traspàs de les competències en les matèries pròpies del Patronat que ara tenen les diputacions, els llocs que ocupen en el Ple i en la Comissió Executiva, correspondran als organismes que passin a exercir aquelles competències.

D'acord amb el traspàs de competències de totes les diputacions..., de les competències i dels recursos, d'acord; d'acord, i com més aviat millor. D'acord que la seva representació passi a les institucions que correspongui; d'acord, i com més aviat millor. Però l'una cosa i l'altra sense privilegis i sense distincions de cap mena.

És per tots aquests motius que nosaltres votarem en contra de les esmenes números 5 i 9 del Grup Socialista.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Coll i Majó.

Es passa a la votació de l'esmena número 1.

Senyores diputades i senyors diputats que hi estiguin d'acord, vots a favor.

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat.

Ara votem el text del Dictamen.

Vots a favor?

Aquest article, segons el Dictamen, ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a l'esmena número 2, que és d'Iniciativa per Catalunya. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Riera, Ignasi Riera.

El Sr. RIERA I GASSIOT : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, voldríem també, en una única intervenció —si el President ens ho permet—, defensar totes les esmenes proposades pel nostre Grup d'Iniciativa per Catalunya al Projecte de Llei del Patronat de la Muntanya de Montserrat, posicionar-nos alhora davant les esmenes d'altres grups i fer, alhora, explicació del sentit del nostre vot, que ja anunciem finalment favorable.

El Sr. PRESIDENT : Ho pot fer així, senyor Riera.

El Sr. RIERA I GASSIOT : Quan l'any 1950 era creat el Patronat de la Muntanya de Montserrat, aquesta ja s'havia tornat a convertir en símbol de la voluntat de recuperació de les llibertats nacionals i en plasmació, encara tímida, carregada de temors, de l'esperança de recuperar allò que s'havia perdut feia ben pocs anys. Recordem que el 1947 és considerat sempre, i en el marc de les festes de la Coronació de la Mare de Déu, com un dels moments de represa dels joves catalans que tracten de reinvidicar les seves llibertats nacionals. Més tard, la presència a Montserrat, tant d'un grup d'estudi que continua mantenint elements importants d'identitat nacional com la presència de personalitats que són projectades al món com a personalitats no únicament religioses, sinó també polítiques, fa que aquest sentit de la muntanya de Montserrat sigui cada vegada més clar, fins a la definitiva recuperació de les llibertats.

Esperem que, amb aquesta Llei, hi hagi un veritable rellançament del Patronat de la Muntanya de Montserrat per a acomplir les finalitats que aquest Patronat té, que sigui més accessible el monestir, que sigui més possible salvar la identitat del paisatge, la seva singularitat, i que sigui possible defensar també tots aquells elements culturals i simbòlics que són encarnats en Montserrat.

Abans d'explicar una a una les nostres esmenes, voldríem agrair la voluntat de consens que ha mostrat el ponent del Grup de la majoria, senyor Coll i Majó, a qui demanem que jutgi benignament la persistència tossuda en la defensa d'alguna de les esmenes, que hauríem estat, fins a l'últim moment, disposats a consensuar.

Una part de les esmenes del nostre Grup respon a una òbvia sensibilitat comarcalista. Ens va sorprendre que la Llei no tingués en compte els consells comarcals a l'hora d'indicar les entitats representatives del Patronat. Aquest és el sentit de les nostres esmenes 3 i 10 —que eren la 7 i la 29 en la numeració de la Ponència. Com que creiem que el Grup de la majoria proposarà una transaccional que reculli i expressi aquesta voluntat comarcalista, votarem a favor, naturalment, del text proposat. En totes dues esmenes hi ha també una referència al tema que acaba d'abordar el senyor Antoni Dalmau, que és la presència de les diputacions no barcelonines, mentre aquestes subsisteixin. També ens hem fet la pregunta : Per què quatre diputacions catalanes? Per què no, únicament, la de Barcelona? Creiem que es tracta, de tota manera, d'una qüestió, en aquests moments, menor, potser perquè ens sona a efímer i una mica funerari cert tractament o certa voluntat de presència de diputacions que no tenen res a veure amb Montserrat al Patronat... És una qüestió que hauríem volgut ja bandejada abans d'arribar a aquest Ple, perquè creiem que ens convoquen d'altres urgències. Repetim, de tota manera, que només des d'una voluntat de continuar recordant que hi ha la «Cataluña de las cuatro provincias», s'entén aquest manteniment persistent de les quatre diputacions en el Patronat de la Muntanya de Montserrat.

L'esmena número 2 del Grup d'Iniciativa —la 3 en la numeració de la Ponència— vol precisar les raons que fan important Montserrat. Com que aquesta importància queda reflectida en d'altres articles o moments de la Llei, la donem ja del tot per defensada.

L'esmena número 6, en canvi, la podem donar per decaiguda, perquè vol insistir en la necessària coordinació de les forces

de seguretat; potser més que un mandat legal, en aquest cas, és una recomanació de sentit comú polític. En canvi, ens sembla més important la nostra esmena número 7 —la 26 en la Ponència. En l'article 11, diu la Llei que el President del Patronat és el President de la Generalitat : cap objecció, i, en el 12, que el Vice-president del Patronat és el Pare Abat del monestir de Santa Maria de Montserrat : res a dir. La Proposició de Llei afegeix, però : «El President de la Generalitat pot nomenar un altre Vice-president», i a això, creiem que hem de dir que no, per moltes raons. Al Patronat hi ha una representació important —importantíssima— dels poders locals de primer ordre i de segon ordre; és a dir, dels ajuntaments de l'entorn, dels consells comarcals i de les diputacions catalanes. En el cas de nomenar un segon vice-president, no semblaria més correcte que correspongués als representants dels poders locals al Patronat? I, en tot cas, no hauria de correspondre al ple del Patronat el seu nomenament? Se m'objectarà que el President de la Generalitat, massa enfeinat, no podrà fer el seguiment efectiu del Patronat. Bé, en aquest cas no és indispensable que sigui ell el President del Patronat, o bé pot delegar en el Vice-president nat, que és el Pare Abat de Montserrat. Hi ha altres mecanismes : en altres lleis discutides en aquest Parlament i en altres organismes més o menys autònoms aprovats en aquesta Cambra hi ha un seguit de figures que poden permetre d'una manera efectiva el manteniment d'aquest control o d'aquesta línia de control polític, sense la necessitat d'haver de dir que el vice-president pot nomenar directament un segon vice-president. En d'altres organismes autònoms ho hem fet d'una altra manera, i, per tant, per coherència, no votarem..., o sigui, votarem a favor de la nostra esmena, evidentment, i no podem, en aquest cas, estar d'acord —ho repeteixo, si no hi ha una esmena que ens permeti votar-ho d'una altra manera— amb el text que se'ns proposa.

I bé, i per acabar, volem anunciar el vot favorable a gairebé totes les esmenes presentades per altres grups, en el cas que no rebem l'oferta d'una transaccional plausible; especialment oportunes ens semblen les esmenes comarcalistes del Grup Mixt, amb el qual..., tot i que no sempre coincidim, el nostre Grup, amb el nombre de comarques esmentades; amb l'esmena número 12 d'Esquerra Republicana de Catalunya, que diu que el Secretari del Patronat ha de ser nomenat d'acord amb la Comissió Executiva : ens sembla ja un primer matís per a evitar aquests nomenaments directes, més o menys arbitraris, i, en principi, amb una esmena que ha estat retirada, la número 16, del Grup Socialista, que, de tota manera, ens deia que han de ser els ajuntaments els destinataris de les competències que corresponen a les diputacions.

Una darrera pregunta, una darrera intervenció. Podria semblar que aquesta Llei no és important; ho serà si hi ha un relleu efectiu del Patronat de la Muntanya de Montserrat, que en garanteixi el manteniment, la simbologia, l'accessibilitat i la referència que és a Catalunya, no solament per als creients, sinó també per als no-creients. Jo voldria recordar que hi havia el text d'un poeta que havia parlat molt malament de Montserrat, i que en un viatge de l'any 33, en avioneta, havia dit que Montserrat li semblava la berruga de Catalunya, que després, ja a l'exili, va dir una altra cosa sobre la muntanya de Montserrat. Dedico, en tot cas, aquests versos, a un diputat que aviat deixarà de ser-ho i que, en canvi, ens ha recreat

durant tots aquests anys amb els seus. Diu : «Ja pols esdevinguda la muntanya / o l'ennegrida fusta de la imatge, / o "Catalunya" la paraula estranya / d'un oblidat llenguatge, / tu seràs sempre, encara, mare nostra, / sense muntanya, ni temple, ni rostre.» (*Remor de veus.*)

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Riera. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Coll i Majó.

El Sr. COLL I MAJÓ : Senyor President, senyores i senyors diputats, si he entès bé el que el senyor Riera ens ha exposat, l'esmena número 2 ha estat retirada. Pel que fa a l'esmena número 3 del Grup d'Iniciativa per Catalunya...

El Sr. PRESIDENT : Doni la numeració, per favor, del Dictamen.

El Sr. COLL I MAJÓ : Del Dictamen?

El Sr. PRESIDENT : Sí, perquè, si no, no ens entendrem.

El Sr. COLL I MAJÓ : Senyor President, la número 7.

El Sr. PRESIDENT : La número 7... No, la que està decaiguda és la 6, que ha considerat decaiguda el senyor Riera. (*Remor de veus.*) La número 7 també ha decaigut. (*Remor de veus.*) Ah, la 3!

El Sr. COLL I MAJÓ : Pel que fa a la número 7, juntament amb la número 8, del Grup Mixt, tenim pactada una esmena transaccional, senyor President, que jo li lliuro tot seguit.

El Sr. PRESIDENT : La 8, del Grup Mixt?

El Sr. COLL I MAJÓ : La 7, del Grup d'Iniciativa, i la 8, del Grup Mixt. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT : És una transaccional en la qual es contempla la inclusió dels consells comarcals de l'Anoia, del Bages i del Baix Llobregat.

La número 6 també ha estat retirada pel senyor Riera —23 del Dictamen—; la número 26 és la que fa referència a la supressió de «El President de la Generalitat de Catalunya pot nomenar un vice-president». Senyor Riera, la previsió que fa l'article 12, d'una vice-presidència més, obeeix al fet que l'altra vice-presidència, atribuïda a l'Abat de Montserrat, és, podem dir-ne, més aviat honorífica. Al Pare Abat, per raó de la seva condició, de la seva condició i de les nombroses obligacions a què es veu sotmès en l'exercici del seu càrrec, se li pot fer molt difícil substituir el President en segons quines circumstàncies. És per assegurar aquesta possible substitució i poder garantir l'operativitat del Patronat, que s'ha previst aquesta altra vice-presidència. És per aquest motiu que, lamentant-ho, no podem votar a favor d'aquesta esmena.

Pel que fa a la número 27 del Dictamen, i 29 —la 27, del Grup Mixt, i la 29, del Grup d'Iniciativa per Catalunya—, tenim també pactada una altra transaccional que contempla la incorporació dels presidents dels consells comarcals de l'Anoia, el Bages i el Llobregat.

Pel que fa a l'esmena número 32, també d'Iniciativa per Catalunya, en la qual proposen que el President sigui elegit pel Ple del Patronat, nosaltres hem de manifestar que la figura del President, en aquest cas de la Comissió Executiva, és fonamental per al bon funcionament del Patronat, ja que aquesta Comissió ha de ser la que en realitat assegurï el compliment de les finalitats del Patronat, ja que el Ple, per raó de la condició dels seus components, es podrà reunir poques vegades, i s'haurà de limitar a l'alta direcció de l'entitat, com ja diu l'arti-

cle 16.1 de la Llei que estem debatent. Conseqüentment, l'elecció del President de la Comissió Executiva, amb vista a l'eficàcia i a l'agilitat de la seva gestió, s'ha de fer, entenem nosaltres, atenent més les condicions personals de qui s'ha d'escollir —la seva capacitat, la seva competència, la seva vàlua— que no el càrrec oficial, o del caire que sigui, que pugui tenir en un moment donat. És per aquests motius que nosaltres entenem que ha de poder ser nomenat pel President, i és per això que votarem en contra d'aquesta esmena.

Pel que fa a l'esmena número 38, i per a agilitar potser el debat...

El Sr. PRESIDENT : És d'Esquerra Republicana, eh?

El Sr. COLL I MAJÓ : Si m'ho permet, senyor President, per agilitar el debat, també hi ha una esmena, pactada i signada, en la qual...

El Sr. PRESIDENT : Però primer deixi defensar l'esmena, i després presentarà la transaccional.

El Sr. COLL I MAJÓ : Bé, bé, no, perdó, jo em pensava que podia anar ja tot rodat (*remor de veus*), demano excuses, senyor President. Amb això, només queda pendent la d'Esquerra Republicana.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Coll i Majó. Ara jo demanaria al senyor Ignasi Riera que em digui si queda alguna esmena «viva» del seu Grup, que no hagi decaigut o que no hagi estat transaccionada. Entenc que deu ser la 2 del Dictamen.

El Sr. RIERA I GASSIOT : Sí, President.

El Sr. PRESIDENT : La 2...

El Sr. RIERA I GASSIOT : Queda com a esmena «viva» l'esmena número 26.

El Sr. PRESIDENT : La 26, que és la 7.

El Sr. RIERA I GASSIOT : Exactament, la 7, i la 32, que és la 11. Són les úniques que queden com a esmenes «vives»; les altres, amb les transaccionals proposades, ens satisfan del tot.

El Sr. PRESIDENT : La 2 del seu Grup... No la 2 del seu Grup : del Dictamen...

El Sr. RIERA I GASSIOT : No, la donem per decaiguda, President.

El Sr. PRESIDENT : Decaiguda. D'acord.

Moltes gràcies, senyor Riera. Votem, doncs, l'article 2, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Aquest article ha estat aprovat per unanimitat.

Votem, a continuació, l'article 3, que no té esmenes.

Vots a favor?

Aquest article ha quedat aprovat per unanimitat.

Ara votem l'esmena transaccional a l'article 4.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text d'aquest article ha quedat aprovat per 71 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció.

A continuació, passem a la defensa de l'esmena número 4 del Dictamen, del Grup Mixt. Per a la seva defensa, té la paraula el senyor Martín Toribio.

El Sr. MARTÍN : Gràcies, Honorable President. Il·lustres senyores i senyors diputats, amb el mateix esperit de consens amb què s'ha expressat l'Honorable Conseller de Governació, faré la meua intervenció. No sense abans demanar permís...

(*Pausa.*) Bé, una correcció, per la meua part : l'Honorable Conseller de Justícia. No obstant això, volia demanar permís a la Presidència per fer una única intervenció en les tres esmenes que el Grup Mixt té presentades, que són la 8, la 27 i la 33 —la 33, que ha estat retirada, i les altres dues, que les faré d'una única intervenció, si m'és permès.

El Sr. PRESIDENT : Diu la 8 i quina altra?

El Sr. MARTÍN : 8, 27 i 33 —la 33, retirada.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula.

El Sr. MARTÍN : Gràcies, Honorable President. Les esmenes 8 i 27, de Ponència, responen a la necessitat que, entre les entitats representades i, com a conseqüència, en el Ple del Patronat, s'hi trobin els consells comarcals als quals pertanyen els municipis en l'àmbit territorial dels quals s'inscriu el parc natural de la muntanya de Montserrat.

La proposta inicial dels centristes d'aquesta Cambra amplia la representació comarcal al Vallès Occidental, per la proximitat i influència del parc natural a municipis com Rellinars, Vacarisses i Viladecavalls. En benefici, però, del desitjable exercici del consens, que cal que presideixi les actuacions legislatives d'aquesta Cambra, i molt especialment en aquelles qüestions que són d'interès general per a Catalunya, hem estimat convenient arribar a una transacció en la Ponència, que ja ha estat lliurada a la Presidència, i limitar la representació als municipis que es reparteixin el territori sobre el qual té competències el Patronat i els consells comarcals als quals pertanyen.

Per acabar, agrair a la Ponència aquesta bona disposició de consens, i desitjar que sigui aquest el tarannà que es mantingui en els treballs d'aquesta Cambra.

Moltes gràcies, Il·lustres senyores i senyors diputats; moltes gràcies, Honorable senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Martín Toribio. Deixa constància, senyor Martín Toribio, que retira les esmenes presentades, perquè es pugui tramitar la transacció.

El Sr. MARTÍN : Així és, senyor President. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Votem, a continuació, l'esmena número 5, del Grup Socialista, que ha estat defensada però no votada.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 64 en contra i 3 abstencions.

Ara votem l'article 4, segons la redacció de l'esmena transaccional.

Vots a favor? (*L'H. Sr. Hortalà demana per parlar.*)

Sí?

El Sr. HORTALÀ : Votació, si és possible, separada, de la lletra c) de l'article 4.

El Sr. PRESIDENT : De la transaccional. Llegeixi, el senyor Secretari, la redacció de la transaccional.

El Sr. HORTALÀ : És que no s'ha llegit.

El Sr. PRESIDENT : Sí, sí, té raó el senyor Diputat.

El Sr. SECRETARI SEGON : Article 4, Entitats representades : «Són representades al Patronat les institucions i entitats següents : a) la Generalitat de Catalunya; b) els Ajuntaments del Bruc, Collbató, Monistrol de Montserrat i Marganell; c) els Consells Comarcals d'Anoia, el Bages i el Baix Llobregat; d) les Diputacions de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona; e)

l'Administració central de l'Estat; f) el monestir de Santa Maria de Montserrat.» (*L'H. Sr. Hortalà s'aixeca per parlar.*)

El Sr. HORTALÀ : Senyor President, si us plau, votació separada dels punts d) i e).

El Sr. PRESIDENT : Doncs, votem, en primer lloc aquests punts : el punt d) i l'e). (*L'l. Sr. Dalmau demana per parlar.*) Sí, senyor Dalmau.

El Sr. DALMAU : Separada del punt d), només.

El Sr. PRESIDENT : d).

El Sr. DALMAU : És a dir : d), i l'altre...

El Sr. PRESIDENT : Doncs, votem el punt d).

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt d) ha estat aprovat per 67 vots a favor, 30 en contra i 3 abstencions.

A continuació es vota el punt e).

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt e) ha estat aprovat per 96 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció.

Votem, a continuació, la resta.

Vots a favor?

Ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació, votem els articles 5, 6, 7 i 8, que no tenen esmenes.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

Votem, a continuació, els articles 9, 10 i 11, que tampoc tenen esmenes.

Vots a favor?

Els articles 9, 10 i 11 han quedat aprovats per unanimitat.

Votem, a continuació, l'esmena número 7, del Grup d'Iniciativa per Catalunya, a l'article 12.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Votem a continuació l'article 12, segons el Dictamen de la Comissió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha estat aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 33 abstencions.

Votem a continuació l'article 13, al qual hi ha una transacció que el senyor Secretari se servirà llegir.

El Sr. SECRETARI PRIMER : Transacció a les esmenes número 8, del Grup Mixt, i número 10, del Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. Text transaccional : «Article 13. Composició del Ple. El Ple està format pel President, pel Vice-president, o Vice-presidents, i els Vocals següents : els Consellers de Governació, Cultura, Política Territorial i Obres Públiques, Agricultura, Ramaderia i Pesca i Comerç, Consum i Turisme; els Alcaldes dels municipis del Bruc, Collbató, Monistrol de Montserrat i Marganell; els Presidents dels Consells Comarcals de l'Anoia, el Bages i el Baix Llobregat; els Presi-

dents de les Diputacions de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona; el Delegat del Govern a Catalunya, d'acord amb el que estableix el Reial Decret 2837/1892, del 15 d'octubre; tres persones nomenades pel Pare Abat del monestir de Santa Maria de Montserrat; el President de la Comissió Executiva».

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Secretari. Es vota... (*L'l. Sr. Dalmau demana per parlar.*) Sí?

El Sr. DALMAU : Demanariem votació separada del paràgraf que fa referència als Presidents de les Diputacions.

El Sr. PRESIDENT : Quin és?

El Sr. DALMAU : És que no l'ha numerat, no l'ha donat amb lletres... No ho està. Ho estava, em sembla, en el Projecte de Llei : potser caldria posar-hi lletres... (*Remor de veus. Pausa.*)

El Sr. PRESIDENT : Procedirem a «lletrejar». (*L'H. Sr. Hortalà s'aixeca per parlar.*)

El Sr. HORTALÀ : Senyor President...

El Sr. PRESIDENT : Sí, senyor Hortalà.

El Sr. HORTALÀ : A més a més, demanariem nosaltres que també es votés per separat l'apartat que fa referència al Delegat del Govern a Catalunya. (*Remor de veus i rialles.*)

El Sr. PRESIDENT : Així es farà.

Bé, votem en primer lloc el punt d), que és el de les Diputacions Provincials.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha estat aprovat per 67 vots a favor, 30 en contra i 3 abstencions.

A continuació votem el punt e), que és el del Delegat del Govern a Catalunya.

Vots a favor? (*Remor de veus.*)

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha estat aprovat per 95 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció.

A continuació votem la resta de la transaccional.

Vots a favor?

La resta d'aquest article 13, segons l'esmena transaccional, ha quedat aprovat per unanimitat.

Votem a continuació l'article 14, que no té esmenes.

A favor?

L'article 14 ha quedat aprovat per unanimitat.

Votem a continuació l'esmena número 11, del Grup d'Iniciativa per Catalunya, a l'article 15.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 39 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Votem a continuació l'article 15, segons... (*L'H. Sr. Hortalà demana per parlar.*) Sí, el senyor Hortalà té la paraula.

El Sr. HORTALÀ : Senyor President, que hi ha una transaccional a l'article 15?

El Sr. PRESIDENT : A l'article 15 no n'hi ha cap.

El Sr. HORTALÀ : Sí, demanariem la votació separada del primer i el segon paràgraf, del 15. (*Pausa.*) No, no..., és un error d'aquí.

Senyor President, demanariem la votació separada d'on

posa «un representant de la Diputació de Barcelona» i d'on posa «un representant de l'Administració de l'Estat designat per aquesta» —suposo que vol dir «aquesta Administració».

Per a la resta, *nihil obstat* (Rialles.)

El Sr. PRESIDENT : O sigui, són els punts c) i e), per separat. (L'l. Sr. Curto demana per parlar.) Digui.

El Sr. CURTO : Senyor President, votació separada de l'apartat a).

El Sr. PRESIDENT : a)... (Pausa.) Doncs, votem l'apartat a).

Vots a favor?

(Forta remor de veus.)

Per favor, estem votant, senyors diputats.

L'apartat a), que acaba de demanar el senyor Diputat, del Grup...

El Sr. HORTALÀ : En el text de la Llei que nosaltres tenim aquí, *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* número 30, 28 de desembre, no hi ha apartats.

El Sr. PRESIDENT : És que estem votant el Dictamen de la Comissió, que és al *Butlletí*...

El Sr. HORTALÀ : Senyor President, abans vostè no s'ha referit al Dictamen de la Comissió, s'ha referit al *Butlletí* número 30.

El Sr. PRESIDENT : Sempre m'he referit al Dictamen de la Comissió, que és al *Butlletí Oficial* número 81, de data 21 de juny del 89. Sempre.

(Forta remor de veus.)

Bé, vots en contra de l'apartat aquest a)?

Abstencions?

Aquest apartat a) ha quedat aprovat per 61 vots a favor, cap en contra i 35 abstencions.

Votem, a continuació, els punts c) i e), conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests punts han estat aprovats per 96 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció.

A continuació, votem la resta de l'article 15.

Vots a favor?

La resta ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació, votem l'article..., els articles 16, 17 i 18. Haig d'advertir que a l'article 17 hi ha un error tipogràfic que els serveis tècnics ja han salvat. Per tant, votem conjuntament aquests tres articles : 16, 17 i 18.

Vots a favor?

Aquests tres articles han quedat aprovats per unanimitat.

Ara correspon a Esquerra Republicana de Catalunya defensar la seva esmena número 12, del Dictamen de la Comissió.

El Sr. HORTALÀ : Senyor President, des d'aquí mateix, des de la trona... (Rialles.)

La intencionalitat d'aquesta esmena no era pas altra que limitar les potestats totpoderoses que el Projecte de Llei dona al President de la Generalitat. En una qüestió tan —ens sembla a nosaltres— de sentit comú, com que el Secretari no fos una persona nomenada directament a dit, sinó que es fes d'acord amb el conjunt de l'òrgan col·legiat que és el mateix Patronat. De tota manera, s'ha arribat a una fórmula transaccional proposada amb paciència benedictina pel Diputat Coll i Majó, del Grup de Convergència i Unió, que ha fet bo allò *d'ora et labora*,

i, nosaltres, no tenim cap inconvenient a acceptar que en lloc que sigui : «d'acord amb la Junta del Patronat», sigui : «escoltada la Junta del Patronat». Acceptem la transaccional i, en principi, hi estem d'acord, òbviament.

El Sr. PRESIDENT : Les senyores diputades i els senyors diputats es consideren informats del contingut de la transaccional? No cal donar-hi lectura. Moltes gràcies.

Doncs, es vota... (remor de veus), es vota l'article amb la modificació corresponent a aquesta transacció.

Vots a favor?

L'article 19 ha quedat aprovat per unanimitat.

Votem, a continuació, els articles 20, 21, 22, 23, 24, 25 i 26, que, aquest 26 és una correcció tècnica que neix de la supressió del tercer paràgraf de l'article 23. Queden informats les seves senyories?

Doncs, procedim a votar aquest paquet d'articles.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

Acabat el debat i la votació de l'articulat i de les esmenes, es passa a la votació de l'Exposició de Motius i del títol de la Llei.

Vots a favor?

L'Exposició de Motius i el Títol del Projecte de Llei han estat aprovats per unanimitat.

Ara els grups tenen dret a fer explicació de vot per termini de cinc minuts. Pel Grup parlamentari Popular, té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Montserrat.

(Remor de veus.)

Silenci, si us plau!

La Sra. MONTSERRAT : Senyor President, senyores i senyors diputats, a l'hora d'expressar la nostra explicació de vot al text articulat objecte d'aquest punt de l'ordre del dia, volem deixar constància del nostre suport al Projecte de Llei de la Muntanya de Montserrat, concretat en la no-presentació d'esmenes als vint-i-cinc o vint-i-sis articles que constitueixen la Llei ja aprovada. El Projecte de Llei es considera immillorable o, com passa en aquest cas, el Grup parlamentari estima que la matèria sobre la que recau la futura normativa, per la seva naturalesa, requereix el màxim consens a fi que el seu naixement no estigui embolicat en una polèmica innecessària. Aquesta última consideració és la que ha portat el meu Grup parlamentari a no presentar esmenes a aquesta Llei. No perquè considerem perfecte el Projecte que ha tramès el Govern, el qual es limita tan sols a descriure els òrgans i les finalitats del Patronat, sinó atenent especialment el significat que per al nostre país i per a la nostra gent té la muntanya de Montserrat. Nosaltres entenem que el Govern de la Generalitat posa el màxim d'interès en el contingut del projecte de la Llei que avui ens ocupa, atesa la importància de la muntanya de Montserrat, un dels espais naturals més significatius i representatius de Catalunya, unit als seus importantíssims aspectes religiosos, culturals, històrics, turístics, que fa que la muntanya sigui constantment afectada pels nombrosos visitants catalans i d'arreu del món.

El Consell Executiu, preveient la complexitat de les funcions que té assignades el Patronat, tot i que han estat ampliades posteriorment per decrets del Ministeri d'Educació i Ciència i pel Decret de la Generalitat número 59/87, un cop la Generalitat ha assumit el Patronat com a entitat autònoma, i davant la importància en la millora i la conservació de la muntanya, el Govern crea una eina administrativa de màxim nivell per a

continuar conservant, sempre amb l'esperit de millorar, el patrimoni de la muntanya de Montserrat, que és de tots els catalans i de tots els espanyols —tal com molt bé diu una estrofa del *Virolai*: «Dels catalans en sou princesa, dels espanyols estrella d'Orient».

No obstant això, aquesta decisió del Grup Popular de no presentar esmenes no significa una oposició a qualsevol modificació del text, sempre que sigui de caire constructiu, i, per aquest motiu hem votat favorablement algunes de les esmenes dels altres grups. Per tot això, i estant, com ja he dit, bàsicament d'acord amb la Llei, és pel que hem votat a favor d'aquest Projecte de Llei.

Res més. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyora Montserrat. Cap més Grup vol fer explicació de vot? *(Pausa.)* El senyor Coll i Majó té la paraula, en nom de Convergència i Unió.

El Sr. COLL I MAJÓ : Senyor President, senyores i senyors diputats, en aquesta explicació de vot, després d'haver aprovat la Llei del Patronat de la Muntanya de Montserrat, voldria manifestar que, a nosaltres, ens hauria agradat que la Llei hagués pogut arribar a aquest Ple totalment consensuada —així ho ha manifestat també, en la presentació de la Llei, l'Honorable senyor Conseller.

Ens hauria agradat, en primer lloc, pel que representa Montserrat per a tots els catalans des de tots els punts de vista. I, en segon lloc, perquè entenem que hauria estat una nota molt positiva per al conjunt de totes les forces polítiques d'aquesta Cambra. Ens hauria agradat, i així ho vam intentar, posant a prova pacientment la nostra capacitat de diàleg, de negociació i d'entesa; no ho vàrem poder aconseguir; fent un símil muntanyenc : «No vàrem poder fer el cim», no ho vàrem aconseguir perquè, òbviament, no tot depenia de la nostra decidida voluntat d'aproximació i d'entesa, calia que aquesta voluntat fos compartida d'una manera total per tots els grups parlamentaris. En alguns casos s'ha aconseguit i, en d'altres, malgrat els nostres esforços, l'aproximació i l'entesa han estat aconseguides parcialment. Amb tot, la Llei ha estat aprovada amb un ampli consens. Quan era Projecte, s'hi varen presentar cinquanta-una esmenes; en el tràmit parlamentari de Comissió, en foren acceptades disset, retirades onze i transaccionades sis; en el transcurs d'aquest Ple n'han estat transaccionades cinc més, acceptada una i retirades set; la qual cosa fa que el total d'esmenes acceptades, retirades i transaccionades sumi quaranta-set. Aquestes quaranta-set esmenes, comparades amb el total de presentades, que són cinquanta-una, representa un 92% i escaig; és, creiem, un bon percentatge i una bona nota. I, arribat aquest punt, jo voldria deixar constància del nostre reconeixement per la bona predisposició al consens dels representants del Grup Mixt, els senyors Latorre i Martín i Toribio, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, senyor Joan Hortalà, i del Grup Popular, la senyora Montser-

rat. També el nostre reconeixement, encara que no hàgim arribat fins al punt que nosaltres hauríem desitjat, per als representants del Grup Socialista, senyor Dalmau, i del Grup d'Iniciativa per Catalunya, senyor Ignasi Riera.

I, per últim, deixar constància de la nostra satisfacció pel resultat obtingut i pel fet d'haver pogut col·laborar en l'elaboració d'una llei que recau sobre tot el que representa la muntanya de Montserrat; una muntanya que, com es diu en el Preàmbul, per la importància religiosa i cultural del santuari i del monestir, i per la bellesa i la singularitat de l'indret, de fet ha esdevingut un territori d'interès general de tot l'àmbit de Catalunya.

Una de les evocacions fetes per un bon escriptor, com era Pau Romeva, deia : «A Catalunya tots els camins menen a Montserrat; onsevulla que aneu trobareu gent que hi va i gent que en torna». Doncs bé, jo voldria que, temps a venir, la gent que hi vagi, la gent que en torni, pogués constatar ben palpablement, per ella mateixa, que la Llei del Patronat, aprovada avui amb un ampli consens del Ple del Parlament de Catalunya, ha estat, no simplement una llei més, sinó que ha anat esdevenint al llarg dels temps una bona llei, una molt bona llei, en el seu desplegament i en la seva aplicació. Creiem que, sense cap mena de dubte, s'ho mereixen, tot el conjunt de valors tan íntimament apreciats per tota la nostra gent, i que s'apleguen sota el nom entranyable de Montserrat.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. El senyor Dalmau té la paraula per a explicar el vot en representació del Grup Socialista.

El Sr. DALMAU : Senyor President, senyores i senyors diputats, és evident que aquest Projecte de Llei no era una competició dels sentiments que la muntanya de Montserrat desperta als diversos diputats i als diversos grups parlamentaris; estem segurs que tots els grups d'aquesta Cambra comparteixen aquests sentiments, amb accents diversos, però, segurament, amb un fons pràcticament idèntic.

A nosaltres, al nostre Grup, ens hauria agradat que aquesta Llei hagués pogut ésser votada per unanimitat de tots els grups; hem fet un esforç considerable de renúncia a les esmenes que havíem presentat, i esperàvem, principalment dels representants de la majoria, que existís aquesta voluntat d'acord. Això no ha estat possible, fins al límit —ho ha estat en una gran mesura—, però, malgrat tot, ens sembla que l'esforç ha valgut la pena i que, si més no, s'ha salvaguardat aquest principi de voluntat de col·laboració en una llei de caràcter institucional que afecta un signe d'identitat de Catalunya com és Montserrat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Dalmau. Fins demà a les deu del matí, se suspèn la sessió.

(Són les vuit del vespre i nou minuts.)

SUBSCRIPCIÓ

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

BUTLLETA

Nom

carrer núm.

telèfon població codi postal

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per núm. la quantitat de pessetes
(gir/xec al portador)

..... de de 198

Signatura

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona